

Iesakiet uzņēmējus un amatniekus Gada balvai! → 8. lpp.

Kā daudzdzīvokļu māju pagalmus Kuldīgā iekārtot tā, lai labi visiem? → 3. lpp.

Kopš maija grāmatas pie lasītājiem brauc arī Īvandē.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEĪ

Nr. 119
(11 355)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 19. oktobris

→ 7. lpp.

Gan jāsavāc, gan jāaizved

Zelta rudens, kas Kuldīgā pievilina tūristus, komunālās saimniecības darbiniekiem ir viens no saspringtākajiem darba posmiem.

Kuldīgā, vācot rudens lapas, kavējas vienīgi to aizvešana.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda gan teic, ka ielu un laukumu tīrīšana un lapu savākšana raizes neradot. Kavēšanās notiek, vienīgi tās aizvedot, jo vairumam koku tās nobīra vienlaikus. Ātri strādā gan sētnieces ar slotām vai grābekļiem, gan vīri ar pūšamajiem aparātiem.

„Šis ir viens no jaukākajiem rudeniem,” tā Dz.Strazda. „Lapas sausas, vieglas, arī vējš nav bijis stiprs, lai izdzenātu. Kaut liela daļa nobirusi, vēl kā parasti darbs būs līdz novembra vidum. Ar pūtējiem tas uz priekšu rit pavisam

raiti. Sētnieki stāsta, ka parkos savāktās lapu kaudzes ļoti patīkot jauniešiem: pieiet bariņš pusaudžu, vispirms pārbauda, vai nav iekšā kāds asums, un tad lec tā, ka pilnīgi pazūd. Jaunieši kļuvuši kārtīgāki – vēl pirms gadiem bija ieradums pa naktīm lielos lapu maisus apgāzt.”

Arī iedzīvotāji iesaistās. Piemēram, Pļavas un Stendes ielā viņi uzkopuši arī to vietu, kas ir KKP pārziņā, uzņēmums vien sagādājis lielos, baltos maisus. Daļa privātpašnieku par pieguļošās teritorijas uzkopšanu noslēguši līgumu ar KKP. Daudzi mēģina tikt galā paši vai

vienojas ar kaimiņu, jo uzskata, ka pakalpojums ir dārgs. Lapkritis ir tikai reizi gadā, arī sniega ziemās maz, bet par to atsevišķu līgumu noslēgt nevar. KKP ir četri lielle un seši mazie lapu pūtēji – tie pārsvarā strādā laukumos un parkos, un visus sētniekus ar tādiem nodrošināt nevar. Lapas pūst ir efektīvāk nekā grābt – tas ievērojami samazina darba slodzi. To Kuldīgā varēs redzēt pēc nedēļas, 26. oktobrī, 11.00 tā sauktajā *Vējiņa* parkā, kur notiks lapu pūšanas festivāls *Vadi vēju savām rokām*.

Daina Täfelberga, Lāsmas Reimanes foto

Kas ir deinstitutionalizācija? Tā paredz cilvēkus, kuri dzīvo aprūpes iestādēs vai kuriem grūti iziet no mājas, iekļaut sabiedrībā, veicinot viņu patstāvību. Kā tas iecerēts Skrundā un Kuldīgā, lasiet

→ 10. lpp.

Personības izaugsmes treneris Mārtiņš Vecvanags – par pieredzi starptautiskos uzņēmumos, trenera darbu arī ar Latvijas basketbola izlasi un prasmī staigāt pa stikliem un ogleņiem.

→ 5. lpp.

Pirmdien, 22. oktobrī:

- Peniņi atgūst dzimtas ģerboni.
- Kas nodarbina uzņēmējus.
- Sakoptas sētas: čaklums un skaistums.
- Ar iztēles spēku var daudz.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Paldies,
mākslas
skola!

Inguna Spuleniece,
tālr. 63350565,
inguna.spuleniece@
kurzemnieks.lv

Šodien Kuldīgas mākslas skolas saime atskatās uz 40 gadiem. Es šo skolu nepabeidzu, kaut sāku kopā ar pirmajiem audzēkņiem un trīs gadus, kas pavadīti pie molbertiem, veidošanas nodarbībās un vasaras plenēros, atceros ļoti labi: ar tumšajiem vakariem, kad nācās kājām iet vairākus kilometrus līdz mājām Padures pagastā, ar māla

„Klasē ienāca bārdains, kā mums šķita, vecs vīrs beretē, nolika māla podu un teica: „Gleznojiet!””

smaržu, ar ogles notraipītajiem pirkstiem un brīnišķīgo mieru, kādu izstaroja direktors Valdis Līcītis, skolotāji Anna Mētra, Pēteris Sidars, Inese Sakne, Alise Volanska. Vien gadu pirms skolas beigšanas mana ģimene no Kuldīgas pārcēlās uz Salaspili, neklausoties manās pusaudzes gaudās, jo mammai, profesionālai grafiķei, būtiskāk bija atrast mazāk kvalificētu, toties vairāk atalgotu darbu, lai izaudzinātu bērnus.

Toties pirmo tikšanos ar Valdi Līcīti atcerēšos visu mūžu. Mācījos 4. klasē Kuldīgas 1. vidusskolā (tagad – V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā). Zīmēšanas skolotāja Juzefa Dzerkales bija sava priekšmeta pārņemta. Kādā pavasara dienā viņa

4. un 5. klases audzēkņus sadzina klasē kaut kādam pārbaudījumam. Ienāca bārdains, kā mums šķita, vecs vīrs beretē, uz skolotājas galdā nolika vēl vecāku māla podu un teica: „Gleznojiet!” Mums ar draudzeni tolaik pēc stundām bija daudz citu, prātīgāku, lietu, ko darīt, bet skolotājs jāklausa. Kaut kā ar uzdevumu tikām galā, aizgājām savās ceturtklasnieču gaitās: vērot zirgus Veckuldīgā, lasīt grāmatas par musketieriem, taisīt plastilīna figūras, ar kurām spēlēt teātri. Nākamā gada septembrī vienojāmies, ka māksla citas intereses uzvar, tāpēc jāstājas šajā skolā. Direktors izšķīrstīja papīrus un teica: „Bet jūs jau esat uzņemtas, tikai nez kādēļ nenākat uz nodarbībām.”

Manu sapni par mākslas skolas diplomu izsapņoja visi trīs bērni. Viņu darbi vēl tagad ir mājās pie sienām, uz plauktiem. Arī viņi izjuta vēlos vakarus, izdzīvoja mieru un ieguva pārliecību par citu pasaules kārtību. Diemžēl vēl aizvien mājās nav kamīna, kur nolikt meitas diplomdarbu pie skolotājas Danutes Sīles – kamīna traukus. Ar vecākā dēla diplomdarbu – *Kurzemnieka* plakātu – vēl aizvien ejam Pilsētas svētku gājienā. Bet jaunākā dēla animācijas filmiņa *Pilsētas viesis* kaut kur klejo sociālajos tīklos. Toties viņi visi tagad var sevi saukt par mākslas skartajiem, kas pieder pie Kuldīgas mākslas skolas beidzēju īpašās brālības. Paldies par to!

MANUPRĀT

Uz teātri jau no bērnības

Trešo gadu skatuves mākslas tradīcijas turpina festivāls *Teātris ir visur Kuldīgā*, iedzīvotājiem un viesiem piedāvājot bagātīgu programmu. Manuprāt, vietējiem un ne tikai tiem šī ir laba iespēja. Arī es došos uz vairākām izrādēm. Uz teātri un koncertiem tieku vesta jau kopš mazotnes un esmu tos iemīļojusi. Man patīk dažādi žanri, apmeklēju izrādes Rīgā, Liepājā, Ventspilī un arī tepat pašdarbnieku izrādes, kas reizēm nemaz nav sliktākas. Teātris ne tikai sniedz labas emocijas, bet arī raisa pārdomas par redzēto. Prieks, ka pēc tam varu arī draugus iedvesmot aiziet uz labu izrādi. Nereti dzirdēts, ka jauniem cilvēkiem teātris nepatīk, bet, manuprāt, tagad uz to diezgan bieži dodas tieši jaunieši. Uz skatuves arī parādījušies daudz jaunu aktieru. Mani iemīļotie spēlē Dailes teātrī.

Lāsma Reimane, tālr. 63350568,
reimane.lasma@gmail.com

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv; reklāmas nodaļa – 63324881; studinajumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa Mūkusalā, Rīgā, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3668.

MUMS ZVANA

Tualetes: dažviet ar
monētu, citur bezmaksas

Kāda kuldīdzniece redzējusi, ka tūristi nevar iekļūt maksas tualetē, jo nav 20 centu monētas. Viņi bijuši izmisumā, un sieviete jautā, kā situāciju uzlabot.

„Svētdien ar bērnu pastaigājās Pilsētas dārzā,” stāsta sieviete. „Durvis atveras tikai tad, ja iemet 20 centu monētu. Sieviete skraidīja pa parku, vairākiem lūdza, lai divas 10 centu monētas samaina pret vienu, bet neviens uzrunātais to nevarēja izdarīt. Arī man nebija. Pēc laika pienāca sieviete ar bērnu, mazajam vajadzēja uz tualeti, bet arī šai sieviete nebija tādas monētas. Tā kā meklēt citur bērns vairs nespēja, tad pakākāja turpat parkā. Varbūt jāizliek arī plastmasas tualetes, lai cilvēki izmanto tās? Citādi apkārt tualetei būs čupiņas. Nezinu kā, bet izeja jāatrod. Ja jau esam tūrisma pilsēta, tad jāparūpējas, lai cilvēkiem nav problēmu apmeklēt tualeti.”

Kuldīgas komunālo pakalpojumu zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda izsaka nožēlu, ka cilvēki nonākuši tik neapskaužamā situācijā, un atgādina, ka netālu no Pilsētas dārza (pie Kurzemes kultūras mantojuma centra *Kūrava*, 1905. gada parkā un Krasta ielā Pārventā) ir bezmaksas tualetes. „Kādreiz bija maksas, bet naudas automāti ir salauzti, un nu tās ir par velti. Es saprotu tos, kuri netika Pilsētas dārzā nesen ierīkotajā tualetē, bet naudas iekasēšanu mainīt nevaram. Ražotājs tajā ielicis automātu, kas pieņem tikai 20 centu monētas. Būtu labi, ja cilvēki zinātu, ka tuvumā ir vēl citas un tajās var iekļūt. Tās norādītas tūrisma bukletos, uz informācijas dēļa Liepājas ielā pretim veikalam *Euroskor* un citviet. Bet tās var arī nepamanīt. Ko lai saku? Žēl, ka tā. Lieku reizi vietējiem jāatgādina, kur ir bezmaksas tualetes.”

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Rīt un parīt notiks starptautiskais skatuves mākslas festivāls
Teātris ir visur Kuldīgā. Cik bieži dodaties uz izrādēm?

Ina Leona-Sprude, pašnodarbinātā:

– Pēdējā gadā diezgan maz. Bet iepriekš vismaz reizi divos mēnešos braucām uz Liepāju vai Rīgu. Šad tad aizejam arī uz Skrundas pašdarbnieku teātra izrādēm. Vīrs kādu laiku bija iesaistījies pašdarbībā, tad gājām atbalstīt.

Edgars Melgalvis, skolnieks:

– Teātris patīk, bet apmeklēt iznāk diezgan reti, jo dzīvoju ārpus pilsētas. Zinu, ka jauniešiem teātris ne visai, bet man gan liekas interesants. Par šo festivālu mājās esam runājuši un, iespējams, uz kādu izrādi iesim.

Astrīda Štorha, pensionāre:

– Teātris man patīk. Ja ir iespēja tikt, tad to izmantoju. Svētdien ar vīru Kuldīgā došos uz *Graņonku* (Rīgas Krievu teātris – red.), tā varētu būt laba komēdija. Esam priecīgi, ka izrādes var redzēt tepat un nav nekur jābrauc. Vislabāk man patīk Jaunais Rīgas teātris un aktieris Andis Keišs.

IEPRIECAS

KĀ ILGI GAIDĪTS CIEMIŅŠ

Rīdziniece Ilze dzimtajā Kuldīgā iegriezusies nokārtot darījumu bankā *Swedbank*: „Biju tik patīkami pārsteigta – uzņēma kā ilgi gaidītu ciemiņu! Informatīvi uzraksti, sasveicināšanās, kafijas automāts, darbinieces profesionālā komunikācija ar klientiem – korekta, perfekta. Izbaudīju šo mirkli! Kontrasts ar lielpilsētu – milzīgs. Saprotu, ka mazpilsētā cilvēku mazāk, tomēr tā apkalpot varētu arī Rīgā.”

SAVĒJIE NĀCA PRETĪ

Kafejnīcas *Krikumiņš* saimniece Rūta Tauriņa saka paldies SEB bankas Kuldīgas filiāles darbiniecēm.

„Sestdien, kā ierasts, liku peļņu SEB bankas iemaksas bankomātā. Tas *norija* palielu summu, kontā neieskaitot, un bez tās šonedēļ nevarētu iepirkt produktus. Zvanīju uz norādītajiem numuriem, uzreiz sazināties neizdevās, bet, kad izdevās, Rīga teica, ka naudu varēs atgūt 14 dienās, citādi bankomātam jātaisa audīts un kas tik vēl ne. Nelikos mierā – aizgāju uz mūsu filiāli. Tur jauka darbiniece Stella teica, ka sazināsies ar filiāles vadītāju Ievu. Pēc pāris stundām nauda bija kontā – mūsējie nāca pretī, un izrādījās, ka visu var izdarīt.”

PABĒDA

VAI LABA FILMA DIVIEM?

Skaidrīte un Uldis Jumīki, kuri ar kinorežisori Dzintru Geku bijuši kopā Sibīrijas bērnu ceļos, tikko noskatījušies viņas jauno dokumentālo filmu *Kurts Fridrihsons* un ir gandarīti: uzrunājis rakstnieces Gundegas Repšes personiskais stāsts par nepakļāvīgo mākslinieku, viņa gleznu montāža kopā ar atbilstošām ainām dabā, Sibīrijas ceļojumā iepazīt operatora Viktora Gribermana darbs, gleznotāja dēļa Gustava Fridrihsona mūzika. Tikai žēl, ka Kuldīgas kinoteātrī šajā seansā filmu viņi skatījušies divi vien...

LABOJUMS

15. oktobra rakstā *Kā atbrīvoties no galvassāpēm?* neprecīzi norādīts, ka Latvijas Galvassāpju pacientu biedrības biedri bez maksas var apmeklēt ārstu. Pareizi jābūt, ka bez maksas ir ārstu un citu speciālistu lekcijas. Autore Anna Bivbāne lūdz atvainot par kļūdu.

Sarmīte Štoka, pensionāre:

– Ļoti reti, jo nav līdznācēja un vienai nepatīk. Man patīk gan pašdarbnieku, gan Liepājas teātra izrādes. Atceros, ka jaunībā spēlēju teātrī, un viena no lomām bija Vēja māte izrādē *Zelta zirgs*. Iemīļoti aktieri man ir Uldis Dumpis un Artūrs Skrastiņš.

Ģirts Jaunpujēns, loģistikas darbinieks:

– Dzīvoju Dānijā, tāpēc uz teātri eju diezgan reti, bet, kad esam Latvijā, visbiežāk braucam uz Liepājas teātri. Patīk arī Jaunais Rīgas teātris. Pašdarbnieku izrādes parasti redzu vasarā laukos. Ļoti pozitīvi, ka tādi ir un jebkurš var iesaistīties.

Līga Birbele, pensionāre:

– Eju pēc iespējas biežāk. Ja vēl varēs tikt, svētdien iešu uz *Graņonku*. Teātra festivāls Kuldīgā ir ļoti labs. Man patīk arī Liepājas teātrī: tur ir omulīgi, spēlē daudz jaunu aktieru. 28. oktobrī braukšu uz izrādi *Precības*.

Lāsma Reimane, Antras Grinbergas foto

Vai izdosies sadraudzēties un darīt kopā?

Kā Kuldīgas daudzdzīvokļu māju pagalmus labiekārtot tā, lai labi visiem? Pēc iedzīvotāju ierosmes atbildes meklē pašvaldība, kā pirmo izpētīt tautā saukto Kurzemītes masīvu starp Piltenes, Dzintaru, Lapegļu un Parka ielu.

Ainavu arhitekta Linda Zaļa pašvaldības speciālistiem un Kuldīgas namu apsaimniekotājiem rādīja skices daudzdzīvokļu ēku pagalmu labiekārtošanas koncepcijai.

KONCEPCIJU VAJAG

Šonedēļ domē pašvaldības speciālisti un šīs apkaimes namu apsaimniekotāji noklausījās SIA *Zala Landscape Architects* vadītājas, ainavu arhitektes Lindas Zaļās ieskicēto koncepciju par šī mikrorajona daudzstāvu namu pagalmu iekārtošanu. Līdz šim L.Zaļā izstrādājusi vecpilsētas apstādījumu koncepciju un arī šoreiz iepirkumā uzvarējusi.

Būvvaldes vadītāja, arhitekta Jana Jākobsone pastāstīja, ka saņemti dažādi pilsētnieku ierosinājumi par taciņām, stāvlaukumiem, rotaļu laukumiem, apstādījumiem, apsaimniekošanu utt. Arī iebildes no operatīvā transporta vadītājiem, kuri uzsver: kritiskos brīžos grūti vajadzīgajam objektam piekļūt. Tādēļ secināts, ka kopīga pieeja vajadzīga arī citu namu masīvu labiekārtošanā. J.Jākobsone uzsvēra, ka šis ir tikai pats sākums, bet pirmā koncepcija varētu būt gatava janvārī.

L.Zaļā kopā ar savu kolēģi, transporta inženieri, minēto

masīvu jau apskatījusi un aprunājusies ar iedzīvotājiem. Tagad kārtā izveidot anketu, ko izplatīt ar apsaimniekotāju starpniecību, cerībā saņemt maksimāli daudzu ieinteresēto atbildes. L.Zaļā rosināja sarīkot iedzīvotāju forumu – kopā iedzert tēju un izteikt viedokli. Namu apsaimniekotāji iebilda, ka labākais veids, kā saņemt atbildes, tomēr esot pastkastītē iemesta anketa.

LABI UN NE TIK LABI

L.Zaļā secinājusi, ka ir daudz laba, bet arī ne tik labas lietas un vietas. Viņasprāt, *Kurzemītes* masīvā ir daudz zaļās telpas, darbdienas vidū arī transportam esot brīvas vietas. Iedzīvotājiem patīk upīte vai novadgrāvis, kas apjož masīvu, arī uzkalniņš ar priedēm labi noder atpūtai, bet tur vajag atkritumu urnas. Gājēju kustība jāorganizē pa iemītajām taciņām. Būtu jānodrošina vides pieejamība cilvēkiem ar invaliditāti. Problēmas rada tas, ka veci ļaudis negrib, lai viņu mājai pieguļošajā zemē iekārto

bērnu rotaļu laukumus, vietas, kur darboties pusaudžiem, jo tad būšot skaļi, nāksot „tie briesmīgie lauzēji.”

Kā pozitīvu piemēru viņa rādīja Rīgā, Sarkandaugavā, izveidoto Aleksskvēru, kur ar minimāliem līdzekļiem iekārtota atpūtas vieta gan pusaudžiem, gan pieaugušajiem. Viņa piebilda, ka Sarkandaugava ir kriminogēna zona, bet, ja paši iekārtojuši, pusaudži sporta rīkus sargā. Vēl esot jāsaprot, ka koncepcijā iekļauto neizdosies īstenot uzreiz, ka iedzīvotājiem būs jāpiedalās ar līdzfinansējumu.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa ieminējās, ka ieceres varētu īstenot pagalmu labiekārtošanas konkursā, kurā no pašvaldības budžeta tiek segti 50%.

TIKAI SARUNĀS

Būvvaldes komunikāciju inženieris Imants Jēkabsons iebilda, ka iedzīvotājiem diez vai izdosies par koncepciju vienoties, kamēr netiks mainīts tāds apsaimniekošanas modelis, ka

mājām pieguļošā zeme sadalīta nelogiski. Jau tagad iedzīvotāji neesot mierā, ja uz viņu zemes tiek liktas blakus mājas iemītnieku mašīnas vai rotaļu laukumu izmanto kaimiņu pagalma bērni, kuru vecāki par tā iekārtošanu un uzturēšanu nav maksājuši. L.Zaļā piekrita, ka līdzīga situācija ir arī Rīgā: ja soliņš atrodas uz robežas, viena māja to līdz pusei krāso zaļu, otra – sarkanu, bet, viņasprāt, visu var panākt sarunājoties. I.Bērziņa solīja: ja būs iedzīvotāju ierosinājumi, pieguļošās teritorijas var pārskatīt. L.Zaļā uzsvēra: visu var izdarīt, tikai jāsarunājas. Šai domai piekrita arī *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda: „Trīs mājas veido skaistu pagalmu, bet tajā ir tikai zāliens, par kura pļaušanu jātērē nauda. Vai tiešām iedzīvotāji nevar labāk sadraudzēties, lai savu pagalmu uztaisītu ērtu un skaistu?”

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Skrundā – laukums uzņēmējdarbībai

Agrākās betona rūpnīcas vietā Skrundā, Kalna ielā 17, degradētā teritorija tiek pārveidota par vairāk nekā 11 ha laukumu uzņēmējdarbībai, kura tuvumā būs iespēja pieslēgt elektrību, blakus ir arī gāzes vads un dzelzceļš.

Pavasārī teritoriju klāja krūmi un būvgruži. Lai to sakārtotu, pašvaldība iesaistījās Latvijas un Lietuvas pārrobežu programmas projektā *Dzīve tīrākā vidē – labākai nākotnei*. Līgums ar Rīgas uzņēmumu *Baltijas būve* noslēgts 4. septembrī. Vieta no krūmiem un būvgružiem atbrīvota, zeme planēta, tiek savesta kārtībā ūdens novadīšana. Līdz oktobra beigām darbs būs paveikts.

Skrundas novada domes priekš-

sēde Loreta Robežniece: „Izvēljamies sakārtot šo vietu, jo tā ir rūpnieciskās apbūves teritorija, kas netiek izmantota. Savulaik tur atradās betona rūpnīca. Laukumu piedāvāsim potenciālajiem investoriem, kuri meklē vietu uzņēmējdarbības attīstībai vai sākšanai mūsu novadā tiešā pilsētas un dzelzceļa tuvumā.”

L.Robežniece paveikto vērtē pozitīvi: „Labi, ka degradētās teritorijas tiek sakoptas, jo novadā būs par vienu sakārtotu vietu vairāk. Ceru, ka uzņēmējiem tā noderēs, lai šeit radītu darba vietas, jo tas ir mūsu galvenais mērķis.”

Anna Bivbāne
Ivetas Rozenfeldes foto

Pirmdien pašvaldības pārstāvji vietu apskatīja kopā ar *Baltijas būves* pārstāvi Dzintaru Mustu.

Rudbāržu avots pārbaudīts atkārtoti

„Ūdeni atkal var droši lietot uzturā. Nekas vairs netika konstatēts – baktēriju vairs nav,” informē *Skrundas komunālās saimniecības ūdenssaimniecības tehniskais speciālists Guntars Stepiņš*.

11. oktobrī institūts *Bior* pēc pašvaldības uzņēmuma pasūtījuma Rudbāržu avota ūdeni pārbaudīja vēlreiz. Rezultāti liecina, ka to drīkst lietot uzturā.

G.Steipiņš skaidro, ka avota struktūra un pieplūde ir pamainījusies, tāpēc ūdens ir labs. „Vai to ņemt un lietot, tā ir katra cilvēka izvēle. Vienreiz gadā pašvaldība liek ņemt paraugu, lai kvalitatīti pārbaudītu, un ar to arī pietiek,” viņš uzskata. „Daudz biežāk uz pārbaudēm jāņem ūdens no pilsētām, kur cilvēki to lieto līdz simt kubikmetriem diennaktī.”

Anna Bivbāne

Autobusa abonements – arī Kurzemē

No nākamās nedēļas sabiedriskā transporta maršrutos, kurus apkalpo *Talsu autotransports*, varēs iegādāties abonementa biļetes, tā samazinot maksu par braucienu.

Abonementu varēs izmantot visos 26 šī uzņēmuma reģionālajos maršrutos, tostarp Talsi–Kuldīga. Līdz šim tāds bija tikai Rīgas braucējiem. Pārvadātājs piedāvā gan laika, gan braucienu skaita abonementu. Desmit, 20 un 40 braucieniem attiecīgi būs 10%, 15% un 20% atlaide. Savukārt piecu dienu abonementam vienā vai abos virzienos – 15% atlaide, bet septiņu dienu – 20%. Tāda būs arī darbdienām un mēnesim gan vienā, gan abos virzienos. Studentiem paredzēts mēneša abonements ar 15% atlaidi. Šādu biļešu cena veidojas no braucienu vai dienu skaita, brauciena maksas un atlaides. Vienlaikus uzņēmums šo pakalpojumu modernizē, ieviešot elektroniskos abonementa kartes. Papildināsies arī atlaižu klāsts.

Reģionālos maršrutos Kuldīgas pusē apkalpo SIA *Tukuma auto*. Izpilddirektors Rolands Melderis teic, ka pagaidām abonements netiks ieviests, jo līdz šim pēc tāda nav bijis pieprasījums. Ja pasažieri vēlēšies brauciena izmaksas tā samazināt (tas izdevīgi regulāriem braucējiem), tad arī mūspuses autobusus varēs izmantot abonementu. Ierosinājumus var izteikt pašvaldībā.

Daina Tāfelberga

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Izsit stiklus

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Signe Šteinberga**.

12. oktobris. 12.00 Kuldīgā, Vienības ielā, konstatēts, ka dzīvoklim izsista loga rūs. Tiek pārbaudīts kāds vīrietis, sākts kriminālprocess. No 12. līdz 13. oktobrim Skrudandas pagastā automašīnai *Renault Laguna* izsists vadītāja durvju stikls un no automašīnas *Mercedes Benz 250* nozagta emblēma. Sākts kriminālprocess.

14. oktobris. 1969. gadā dzimis vīrietis 13.17 ar automašīnu *Mitsubishi* pa ceļu Turlava–Valtaiķi brauca bez vadītāja apliecības, nepildot tiesas lēmumu. Sākts kriminālprocess.

16. oktobris. Pusdesmitos rītā Skrudandas pagasta iedzīvotājs konstatējis, ka nozagti dažādi metāllūžņi. Sākts kriminālprocess. 22.50 Kuldīgā pa Pilsētas laukumu 1996. gadā dzimis vīrietis ar automašīnu *VW Passat* brauca reibumā un bez vadītāja apliecības. Sākts kriminālprocess.

17. oktobris. 8.10 Kuldīgā, Gaismas ielā, konstatēts, ka nozagts tumši zils velosipēds ar uzrakstu *Klasika*.

Bums sacenšas Balss pavēlniekā

Skrundas kultūras nama popgrupa Bums bērnu un jauniešu mūsdienīgu dziesmu izpildītāju konkursa *Balss pavēlnieks* pusfinālā izcīnījusi kristāla zizli un ceļazīmi uz finālu 4. novembrī.

Kā Skrundas meiteņu ansamblim Bums gāja Balss pavēlnieka pusfinālā, Latvijas Televīzijas 1. kanālā varēs redzēt svētdien, 21. oktobrī, 18.00.

NECERĒTA UZVARA

Vadītāja Guna Jaunzeme stāsta: „Vienmēr esmu *Balss pavēlnieku* skatījusies un domāju, ka kādreiz arī manas meitenes varētu kāpt tur uz skatuves. Kad dabūjām zizli, bija pārsteigums – pirmo reizi uzstājamies un uzreiz galvenā balva! Esmu priecīga un lepna par savām meitenēm!

Pirms konkursa spriedām – gribam pieteikties vai ne. Iesūtījām divas dziesmas: *Aiz Daugavas vara dārzis* un *Es atnācu ugunītiņu*. *Balss pavēlniekam* ir četras kārtas. Pirmajā iesniedz audioierakstu. Pēc izvērtēšanas atnāca aicinājums uz otro kārtu, kas notika bez filmēšanas. Pusfinālā, kur televīzijā uzvarējām, pavadījām dienu no deviņiem rītā līdz četriem. Bija skaņu mēģinājums, meitenes gāja uz grimētavu. Liels piedzīvojums! Grupas dalībniece Anna Kate Leona sacīja, ka tā bijusi viena no labākajām dienām mūžā.”

Balss pavēlnieka žūrija darbojās dziedātāji Aija Vītoļiņa, Ralfs Eilands un Lauris Valters. „Meitenēm vislielākais uztraukums bija par Ralfu Eilandu. Viņš mūs saslavēja, bet arī teica, ka kustību ziņā vajadzētu justies brīvāk.”

Šībrīža uzdevums ir gatavoties fināla tiešraidei 4. novembrī LTV1, kurā jāuzstājas kopā ar kādu slaveni mūziķi. „Mēs atradām savu slavenību – Jāni Buķeli, kopā dziedāsim dziesmu *Aiz Daugavas vara dārzis*,” saka vadītāja. Skatītāji varēs balsot par savu simpātiju.

IZDZĪVOTĀS EMOCIJAS

Skrundas vidusskolas 6. klases skolniece Kristiāna Zīlmane popgrupu apmeklēja no deviņu gadu vecuma: „Tur dziedāja klasesbiedrenes Katrīna Paula Baraka un Anna Kate Leona. Stāstīja, ka viņām tur ļoti patīk, tāpēc arī es

izdomāju pamēģināt.” Kā spilgtāko piedzīvojumu Kristiāna min neseno uzvaru *Balss pavēlnieka* pusfinālā: „Bija liels satraukums, jo piedalījāties pirmo reizi un uzvarējām. Tas nelikās ticami! Liels atbalsts mums ir skolotāji, vecāki un Guna.”

5. klases skolniecei Tīnai Jensenai grupā rit septītā sezona. Atmiņā palikuši pašdarbnieku koncerti, kā arī kopīgi svētki: „Visas esam bijušas uz elektrokartingiem Rīgā, Ilūziju muzejā.” Konkursā Tīnai bijis liels uztraukums: „Bija bailes, lai priekšnesumā nekas netiktu sajaukts. Uzzinot, ka uzvarējām, bija priekas asaras!” Tīna ir priecīga, ka popgrupai paveicies ar tādu skolotāju kā Gunu: „Viņa ir mīla, jautra, bet

dažu reizi arī stingra. Varam ieteikt gan dziesmas, gan citas idejas.”

DARBS UN PAREIZĀ DZIESMA

G.Jaunzeme atceras: „Skrundas kultūras namā kādreiz bērnu ansamblīti vadīja mana mamma, un es tajā dziedāju. Izaugu ar to, aizgāju uz augstskolu un atgriezās Skrundā. Man bija sapnis kaut ko mainīt, lai dziedāšanu padarītu interesantāku, piemēram, pie mikrofoniem, ar kustībām. Toreiz runāju ar kultūras nama direktori Loretu Robežnieci, un viņa teica, ka tā ir laba ideja. Tagad grupai rit septītā sezona.” Nosaukums *Bums* izvēlēts ar vecāku palīdzību, lai būtu skanīgs un pārlicieošs. Tieši pēdējos divus gadus

Skrundas bērnu popgrupas Bums pirmais mēģinājums kopā ar soliistu Jāni Buķeli dziesmā *Aiz Daugavas vara dārzis*.

Skrundas popgrupā Bums dzied meitenes no 10 līdz 12 gadiem. Viņas priecājas par iespēju piedalīties konkursā *Balss pavēlnieks* Latvijas Televīzijā.

meitenēm konkursos ļoti veicies. „Pareizās dziesmas izvēle ir atslēga uz panākumiem. Vietnē *YouTube* skatos, kas konkrētajā gadā ir aktuāls un vai meitenēm tas patiktu. Septiņus gadus viņas ļoti strādājušas, balsis ir izkoptas, tāpēc varam veidot dziesmas ar vairākām balsīm.”

Par meiteņu tēlu domā ne tikai Guna, bet arī vecāki: „No sākuma man ir vīzija, kādi varētu būt tērpi, kas piestāvētu dziesmai. Tad pārrunāju to ar vecākiem, viņiem ir idejas, kā papildināt, jo bez šī atbalsta nekā nebūtu. Viņi vienmēr ir līdzīgi un par meitenēm tur ikšķus.”

SAPNIS PAR SAVU TELPU

Mēģinājumi notiek vienu stundu reizi nedēļā, bet, kad tuvojas konkursi vai citas uzstāšanās, tad biežāk. „Meitenes mani klausas un ievēro, ko es saku. Viņām patīk tas, ko viņas dara, un tad grūtību nav. Kopā nosvinam uzvaras, at-

pūšamies, braucam ekskursijās.” Jautājot, vai meitenēm var piepildīties jauni dalībnieki, tad Guna saka: „Šī ir pamatsastāva grupa, meitenes sadziedājušas, sešus gadus ieguldījušas smagu darbu, lai tiktu tik tālu, tāpēc šai grupai nevienam klāt neņemam. Bet, ja ir gribētāji, veidosim jaunu. Pašlaik jau ir trīs vecuma grupas.”

Meiteņu un Gunas lielais sapnis ir savas telpas, kurās izlikt diplomus un citus apbalvojumus. „Zinu, ka meitenes vēlētos telpu ar spoguļiem, lai dziesmu laikā var redzēt izskatu un kustības. Viens no žūrijas locekļiem teica, lai sākam skatīties ārzemju virzienā – tās vajadzētu iekarot. Meitenēm tas būtu varens piedzīvojums!” Popgrupas vadītāja saka lielu paldies visiem atbalstītājiem, īpaši vecākiem.

Anna Bivbāne
Gunas Jaunzemes arhīva
un autores foto

Varēs satikt rakstniekus

Šoruden Kuldīgas bibliotēka ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu pagastu bibliotēkās rīko tikšanās ar literātiem.

Fonds jau astoto reizi atbalstījis projektu *Rakstnieks. Literatūra. Lasītājs*, kura mērķauditorija šogad ir tieši lauku lasītāji, skaidro direktores vietniece Daina Girvaite. Savukārt pašvaldības atbalsts ļauj uz šiem pasākumiem nokļūt arī blakus pagastu iedzīvotājiem. Pirms projekta iesniegšanas lasītāju aptaujā noskaidrots, ar kuriem rakstniekiem viņi vislabprātāk tiktos.

Viens no četriem pasākumiem – tikšanās ar bērnu rakstnieci Eviju Gulbi – Turlavas bibliotēkā jau noticis. Tur piedalījusies arī Vilgāles un Sermītes ļaudis. Nākamie pasākumi ir Laidos ar Daci Rukšāni 25. oktobrī 13.00 un Kabilē ar Arno Jundzi 7. novembrī 12.00. Cikls beigsies Kuldīgas Mākslas namā – 8. novembrī 11.00 lasītāji sastaps jauno rakstnieci Janu Egli, kurai iznākuši divi stāstu krājumi par mūsdienīgu Latvijas sabiedrības problēmām.

Iveta Grīniņa

Grib būt kustīgi un droši

Sākusies Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) konkursa *Gribu būt mobils* neklātienē kārtā. No visām Latvijas skolām otra aktīvākā bijusi V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola (VPKV), piesakot pat 38 komandas.

Konkursā piedalās 6.–8. klašu audzēkņi. Direktores vietniece, projektu organizatore Sandra Poriņa teic, ka iesaistījusies pilnīgi visi šo klašu audzēkņi. Par šo skolu vēl aktīvāka bijusi Ādažu vidusskola ar 96 komandām. Konkurss norit trīs kārtās. Pirmajā bērni internetā risina uzdevumus, un tad skolotāji vēl var palīdzēt, bet nākamajās sko-

lēmieni jātiec galā vieni pašiem. Uz pusfinālu tiek izvirzītas desmit komandas no katra reģiona, bet uz finālu Rīgā – septiņas pašas spēcīgākās. Iepriekš Kurzemes pusfināls noticis bijušajā Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas Padures filiālē, tas ir, jaunizveidotajā vidusskolā.

„Vēl jau viss tikai sācies,” norāda S.Poriņa. „Ceram vismaz uz pusfinālu tikt. Jau gadus 15 iesaistāmos dažādos CSDD pasākumos – to ievieša Alternatīvā sākumskola. Skolēnus aizrauj gan zināšanu pārbaude un sacensību gars, gan tas, ka viņi ceļu satiksmē grib būt droši. Novērots, ka vēlāk tas palīdz

viegāk iegūt autovadītāja tiesības.”

Skolā darbojas ceļu satiksmes drošības pulciņš, kuru vada skolotāja Līga Zeidaka. VPKV ir viena no tām skolām, kuras pedagogiem atļauts pieņemt eksāmenu, lai bērni no desmit gadiem saņemtu velosipēda vadītāja apliecību. To izmanto gan pašu, gan citu skolu audzēkņi, jo bez šāda dokumenta ar riteņi pa ielu braukt nedrīkst.

Konkursa neklātienē kārtā ilgs līdz novembra beigām. Vēl var pieteikties tās skolas, kas līdz šim nebija sadūsojušas.

Daina Tafelberga

Gandarījums par citu uzvarām

Uzrunāts savas bērnības pilsētas laikrakstā pastāstīt par kouča jeb personības izaugsmes trenera profesiju, agrākais kuldīdznieks MĀRTIŅŠ VECVANAGS piekrīt uzreiz. Sarunā – par pieredzi starptautiskos uzņēmumos, par trenera darbu, tostarp ar Latvijas basketbola izlasi, arī par prasmi staigāt pa stikliem un oglēm.

Kā agrīnā pēcpadomju laika students nonāca biznesā?

Nekur citur jau nevarēja nokļūt, jo padomju stila profesiju izvēle – būt inženierim vai kam tamlīdzīgam – pēkšņi bija kļuvusi neaktuāla. Inženieris principā neko nesaņēma un vilka dzīvību. Skaidrs, ka jāiet uz biznesu. Neviens nesaprata, kas tas ir, bet bija jādara. Latvijas Universitātē konkursu neizturēju, tāpēc par naudu sāku mācīties RISEBA (Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā) – tā bija tikko atvērta. Uzreiz arī sāku strādāt bankā.

Vai ar studijām varēja apvienot?

Bija gana interesanti, jo šajā augstskolā bija tikai dienas nodaļa, savukārt es pa dienu strādāju un 2. kursu faktiski pabeidzu eksternā – uz lekcijām gāju tad, kad tiku, mājās mācījos no grāmatām. Augstskola bija jauna, bakalaura bija jauns nosaukums. Pasniedzēji no ārzemēm, mācības angļu valodā – pilnīgi cits kosmos.

Augstskola pabeigta. Kas tālāk?

Mana dzīve ir gana raiba. Rīgas komercbanka, kurā strādāju, diezgan slikti pārcieta bankas Baltija krīzi, un ar visu bakalaura grādu kļuva par bezdarbnieku. Tas bija labs brīdis, kad sapratu – nē, šajā ekonomikā 20 gadu vienā vietā kā mamma neviens nestrādās. Beidz domāt, kā es šeit saņemšu pensiju! Aizgāju uz reklāmas aģentūru, pēc tam – uz starptautisku kompāniju Procter & Gamble. Sākumā biju Kurzemes reģiona vadītājs. Acīmredzot parādīju sevi labi, jo saņēmu piedāvājumu radīt un vadīt pārdošanas nodaļu Gruzijā. Nodzīvoju tur divarpus gadu, vadot lielā Amerikas uzņēmuma Gruzijas un Armēnijas nodaļu. Pēc tam kopā ar viņiem devos uz Poliju, no kurienes vadīju pusi Baltijas biznesa. Tad Baltijas līmenī sāku vadīt Zviedrijas uzņēmumu. Uzbūvēju māju un izlēmu, ka vairs nekur nebraukšu, bet 2005. gadā ar iepriekšējiem partneriem sāku sarunas par mazumtirdzniecības tīklu Gruzijā un pēc gada tur aizbraucu atkal. Ar ģimeni nodzīvojām līdz 2008. gada rudenim, piedzīvojām Gruzijas un Krievijas karu, tad evakuējāmies. Vēlāk tur atgriezās, jo viss beidzās, bet valsts un tās ekonomika jau bija cita.

Latvijā atgriezāmies 2008. gadā, kad sākās krīze. Atkal biju bezdarbnieks, kaut gan turīgāks nekā liela tiesa cilvēku. 2009. gadā saņēmu iespēju no pirmsbankrota

situācijas izvest vienu uzņēmumu. Brīvdienās un vakaros strādāju manai Gruzijā nodibinātajai konsultāciju kompānijai, bet darbdienās vedu no krīzes ārā uzņēmumu, kuram biju noalgots. Tai laikā viens no bērniem izlēma, ka viņam ir svarīgi spēlēt hokeju. Secināju, ka viņš to dara jau četrus mēnešus, bet es ne reizi neesmu redzējis viņu uz slidām, jo... vienmēr strādāju. Tas bija pagrieziena punkts – tā nevar. Izlēmu par labu privātajam konsultāciju biznesam un kopš 2011. gada ar to vien nodarbojos – līdz nesenam brīdim, jo kopš jūlija atkal Latvijā vadu vienu uzņēmumu Best Training Agency.

Esat izaugsmes treneris. Ko tas dara?

Koučings kā metode un koučs kā cilvēks, kurš to realizē, ir tikai viena no mācību metodēm. Ir vēl mentori, konsultanti, supervizori – jūra citu profesiju un metodoloģiju. Koučings vērsts uz to, lai cilvēks uz saviem mērķiem, uzdevumiem vai situācijām paskatītos citādi nekā ikdienā, no dažādiem punktiem. Reizēm skaatījums jāpaplašina vai jāpadziļina, reizēm jāstāp savas bailes, un cita klātbūtnē cilvēks ir gatavs uz tām paskatīties. Metodes būtība – koučs jautā. Viņš neko nestāsta,

nemāca tīrā veidā, padomus nedod. Metodoloģija ietver to, kāpēc un kā šie jautājumi tiek uzdoti, bet pēc idejas visu nosaka klients. Trenerim ir atbalsta funkcija.

Kā par tādu speciālistu kļūst?

Jā runājam par pieaugušo izglītību, tā ir bezmaz vai vienīgā profesija, kas tiek sertificēta. Ir vairākas starptautiskas koučinga asociācijas, katrai savi standarti, kas jāizpilda, lai saņemtu sertifikātu. Par kouču mācās skolās, kas saņemušas asociācijas sertifikātu. Latvijā tādas ir vairākas.

Cik šādu treneru Latvijā varētu būt?

Koučingu cilvēki mācās jau desmit gadu, un skaits, kas saņēmuši sertifikātu, ir gana liels. Bet cik pēc tam praktizē un zināšanas uztur? Tas nav gluži kā ar velosipēdu – vienreiz iemācies un visu mūžu proti braukt. Visu laiku jāpraktizē.

Vai vairāk nāk sievietes vai vīrieši?

Sievietes. Viņas daudz vairāk jau agrīnos posmos meklē palīdzību jebkurās situācijās, iedziļinās procesos un vispār izaugsmes tēmu lokā. Mums, vīriešiem, ir tendence problēmas neatīt, cīnīties līdz nāvei, nemeklēt palīdzību.

Ar kādām problēmām klienti nāk?

Nav tādas tēmas, ar ko nevarētu

„Es reiz lēcu ar izpletņi. Dažos mirkļos, līdz tas atvērās, izdomāju tik daudz domu, kam nebija nekāda sakara ar izpletņlēšanu! Tā bija milzīga atklāsmē un viens no vērtīgākajiem notikumiem mūžā,” secina bijušais kuldīdznieks, tagad izaugsmes treneris Mārtiņš Vecvanags.

nākt pie kouča. Ar dažām nestrādājam savas kvalifikācijas vai ētikas dēļ, un citreiz koučings nav pareizā metode un var nebūt efektīvs. Piemēram, ja ir dziļi depresīvs stāvoklis, domas par pašnāvību, vajadzētu iet pie psihoterapeita vai psihiatra. Koučs drīzāk strādā ar nākotni, ar virzību uz mērķiem, plāniem, jauniem sasniegumiem, arī ar iemesliem, kāpēc cilvēks grib to vai citu.

Vai tā ir sesiju sērija?

Parasti klientiem saku: jēga ir tad, ja strādājam vismaz sešas sesijas. Ja mērķis ir augsts, jāreķinās ar 6–12, sevišķi tad, ja klients ar metodiku sastopas pirmoreiz, jo viņam jāiemācās to lietot. Ja klients jau ir darbā ar konkrētu kouču, tad uz vienu sesiju aiziet ar vienu aktuālu jautājumu – arī tā var darīt.

Lasīju, ka esat teicis: „Cilvēka attīstība ir mana kaislība.” Kāpēc jums tas svarīgi?

Tas ir tik fantastiski – redzēt rezultātu! Daudzās profesijās šī darba rezultātā notikumi mainās. Piemēram, cilvēks, kurš strādā ar koku, redz, kā no koka gabala kaut kas top. Bet šeit transformējas personība – iet uz priekšu, sasniedz jaunus, fantastiskus lietas. Un varu teikt – esmu viens no tiem smilšu graudiņiem, uz kā viņš stāv. Esmu tikai atbalsts, lai klients sasniegtu savu mērķi. Vēl ir jautājums par *ķīmiju* – vai mums ir tāda *ķīmija*, ka varam strādāt kopā.

Kad izaugsmes trenerus aicina biznesa pārstāvji?

Biznesa klienti mēdz būt dažādi. Strādājam gan individuāli, gan ar komandām. Jebkurā grupā ir vairāk nekā vienas intereses, viena pieredze, un tas ir sarežģītāk. Biznesam svarīgi, lai šī grupa drīzāk nonāk līdz vienojošam elementam un plānam, kā to sasniegt. Jautājumu lokā var būt jebkāds, kas vadītājam ienāk prātā, lai komanda ar to pastrādā. Koučingam jābūt praktiskam, vienmēr jājautā: kas ir nākamie soļi, ko darīsim tālāk.

Kāds bija darbs ar Latvijas basketbola izlasi?

Ar to strādāju vairākus gadus, kad izlasi vadīja Ainars Bagatskis, bet mazliet citā ampluā – kā treneris. Strādāju ar vienu elementu, fokusējoties uz tā brīža darbībām. Tas svarīgi gan biznesā, gan

basketbolā. Pārsvārā bija fiziski vingrinājumi, tostarp staigājām pa saplēstu stiklu. Tas ir viens no fokusēšanās paņēmieniem.

Kā nonācāt līdz staigāšanai pa stiklu un oglēm?

Biju klāt ugunsstaigāšanā kādam uzņēmumam, kurā strādāju kā treneris, un pats to piedzīvoju. Man tas likās ļoti iedarbīgs, brīnišķīgs rīks, ko iegūt savā instrumentu kastītē. Devos mācīties un dabūju sertifikātu kā ugunsstaigāšanas instruktors.

Vai nav milzīga atbildība? Tās tomēr karstas ogles.

Un īstas. Kad lecat ar izpletņi, jums neviens negarantē, ka lejā nonāksiet dzīvs. Tā arī ar ugunsstaigāšanu – nesolām, ka nekādā gadījumā neapdedzināties. Man ugunsstaigāšanā jau ir meistara tituls, un ar visu savu pieredzi, šos notikumus vadot dažādos kontinentos, apgalvoju, ka nav veida, kā to izdarīt simtprocentīgi droši.

Kas mudina cilvēkus to darīt? Vai tas ir mēģinājums pārvarēt bailes?

Jā, tas ir viens no iemesliem. Daļa nāk, lai ielīktu ķeksīti – „esmu to piedzīvojis”. Ugunsstaigāšana līdzīgi stiklu staigāšanai ir īsta, patiešām relatīvi bīstama. Ja šo saliekam kopā ar to, kas šķiet neiespējams – nopelnīt, izdarīt, sasniegt, mainīt – un ja izdaru šo vienu lietu, kas liekas pilnīgi neiespējama, varbūt varu ķerties klāt tam, kas man ir daudz svarīgāk par ugunsstaigāšanu.

Nav svarīgi, vai jūs staigāsi. Svarīgi ir tas, ko domāsi pirms tam, ko laikā, kamēr pa uguni staigāsi citi, un ko pēc tam. Vēl – ja to izdarāt kopā ar tiem, kuri jums svarīgi, tam ir pilnīgi cits efekts. Tas ir arī stāsts par uzticēšanos. Ir tādi puīši, kuri nes meitenes. Tas ir tik emocionāli! Mana sieva vada ugunsstaigāšanu kāzās pirms mičošanas – tas ir skaisti!

Vai bērnības pilsētā iegriežaties?

Tikai caurbraucot. Sievas draudzene dzīvo Pāvilstā. Ceļā uz turieni izbraucam cauri Kuldīgai. Arī manā bērnībā tā bija skaista pilsēta, bet tagad vēl skaistāka un sakoptāka.

Katrīna Šmite
Mārtiņa Vecvanaga arhīva foto

Desmit saturīgu un aktīvu gadu

Jau desmit gadus Vārmē darbojas jauniešu iniciatīvu centrs *Čiekurs*, kura gadadiena 13. oktobrī nosvinēta ar vērienu: ar viesiem, atmiņu stāstiem, burvju trikiem, dziesmām un dejām.

Pasākumā *Tas ir tikai sākums* sporta hallē jaunieši atcerējās šī laika svarīgākos notikumus, interesantāko veikumu, sadzīvi un attiecības. Bija ieradusies gan jauniešu centra darbinieki, agrākie un tagadējie jaunieši, kā arī viesi no citiem jauniešu centriem.

ATBALSTA NETRŪKST

„Esam viņu saukuši dažādi – Dacīte vai Dačuks, bet tikai ne Dace. Viņa mūs uzmundrinājusi, motivējusi, bijusi kopā grūtajos laikos,” tā par pēdējo sešu gadu *Čiekura* vadītāju Daci Krūmiņu sacīja jaunieši. Šobrīd tieši viņas paspārnē aug un pilnveidojas ap 20 pagasta jauniešu. D.Krūmiņa: „Man paldies jāsaka iepriekšējām vadītājām, jo viņas centru izveidoja, es to tikai pārņēmu un turpināju viņu iesākto. Kad atnācu, sākumā jauniešiem bija gan stīķīši, gan niķīši – vajadzēja aplauzīt radziņus, bet viņi paši labi saprata. Laikam mana sejas izteiksme izsaka visu.”

Vadītāja atzīst, ka jauniešu centrs spējis veiksmīgi darboties, pateicoties pagasta pārvaldes darbinieku lielajam atbalstam. „Esam ieguvuši daudzas pateicības un diplomus, cenšamies piedalīties, kur vien varam, un laikam tā esam nonākuši līdz šodienai. Man svarīgi, lai jauniešus redzu ne tikai es vai vietējie cilvēki, bet lai viņus pamana arī ārpus Vārmes.”

Gadu gaitā starp vadītāju un jauniešiem izveidojusies laba sadarbība, abpusēji piedāvājot

Vārmes jauniešu centru tā desmitgadē ar priekšnesumiem sveikt ieradās jaunieši no dažādām vietām: Padures (attēlā), Turlavas, Kuldīgas, Talsiem u.c.

dažādas idejas. Arī jubileja esot jauno cilvēku iniciatīva. „Bez viņiem neko nebūtu izdarījusi,” atzīst D.Krūmiņa. „Visiem to saku – esmu slinka vadītāja, tāpēc jaunieši spiesti domāt un darīt paši, citādi, ja domā un dara tikai vadītājs, nekas nenotiek.”

„JĀBŪT AR VIŅIEM KOPĀ”

Jautāta, cik jauniešu izgājuši centram cauri, D.Krūmiņa nosmej, ka viena lielā klade esot pilna. „Precīzu skaitu nevaru pateikt. Īpašā kladē visi pierakstās un atrakstās. Pagājušogad iesākām jaunu, bet arī tā sāk piepildīties. Aktivitāte ir dažāda: brīžiem šķiet, ka viņu ir maz, bet tad ir uzrāviens, kad pēkšņi nav, kur visiem palikt. Reizēm sasēduši manā kabinetā, un, kad saku, lai iet uz zālīti, viņi

atbild: „Nē, mums te labāk.” Tā arī tas notiek – jābūt ar viņiem kopā.”

D.Krūmiņa skaidro: jābūt uzklaut un saprast, kādu padomu dot, un šeit nu viņai palīdzot pedagoģiskā pieredze, kas uzkrāta bērnudārzā, kā arī ilggadēja noņemtu vadīšana. „Jaunieši pēc skolas atnāk noguruši. Tad, kā saka, vajag atlaist atsperi, un šeit viņi izrunājas. Ir arī prasījuši padomu, kā rīkotos es, kā viņiem pareizāk darīt, bet tā bija agrāk. Šī paaudze ir citādāka – tai ir datori, mobilie telefoni. Bija posms, kad par to pakašējāmies, pastrīdējāmies, bet tagad ir tā, ka telefonus noliekam un sākam domāt ar galviņām. Nav nekādu problēmu. Jāsaka gan, ka šīs tehnoloģijas arī palīdz, jo varu viņus sadabūt rokā.”

ATCERAS, KO DARĪJA PATI

Arī Padures jauniešu koordinatore Linda Nelima Bunga bijusi kopā ar *Čiekuru* tā pirmajos soļos. Kā pati atzīst – darbošanās Vārmē ir labs pamats viņas šībrīža darbam ar jauniešiem. „Neticami, ka pagājuši jau desmit gadu. Braukāju uz šejieni pie draudzenēm. Kad *Čiekurs* tika nodibināts, mums bija bail iet – nezinājām, kā tur viss notiek. Taču palēnām pieradām. Veidojām dekorācijas svētkiem vai vienkārši spēlējām spēles. Man patika, tāpēc braucu gandrīz katru dienu. Pirms desmit gadiem te bija ļoti daudz jauniešu, reizēm pēcpusdienā pat kādi 20. Vārmē vienmēr bijuši forši jaunieši, un šķiet: jo tālāk, jo labāk.

Joprojām esam draudzīgi –

laika satikties gan nav, jo katram savī darbi un ģimene, bet, kad tiekamies uz ielas, papļāpājam. Ja nebūtu darbojusies šajā centrā, nezinātu, ko ar jauniešiem darīt Padurē. Atcerējos, ko tolaik darīja centra vadītājas Ineta Ezermale un Edīte Krasnopa. Sāku domāt, ka varu to mēģināt.”

IZLŪDZAS AUKLĒM, LAI PANĒM LĪDZI

Pasākuma vadītāja bija arī jauniešu koordinatore Evelīna Gluškova, vadītājas palīdzē. „Pirms pusgada Dace uzaicināja kļūt par šo koordinatori pagastā. Piekritu, jo tas varētu būt mans aicinājums. Zināju, ka būs jāvada pasākumi. Man patīk uzstāties, un priecājos, ka man tas uzticēts. Esmu daudz ieguvusi, pateicoties jauniešu centram, – jūtu sevī spēku, varu iziet publikas priekšā, nodot savu ideju un izjūtas, un tas mani iedvesmo.

Atceros pirmo reizi jauniešu centrā: biju maza knīpa, dzirdēju, ka tur ir interesanti, un izlūdzos, lai manas aukles, kas tolaik bija pusaudzes, ņem līdzi. Pēc tam ar nepacietību gaidīju, kad man būs 14 gadu, lai varu pievienoties. 14. dzimšanas dienā pirmo reizi uz *Čiekuru* aizgāju pati,” stāsta E.Gluškova.

Te pavadītie gadi esot atmiņā paliekoši. „Vienreiz sarunājām, ka sveiksim vadītāju dzimšanas dienā, un viņai par pārsteigumu atbrauca ļoti daudzi – saskrēja, samīļoja, sadāvināja dāvaniņas. Tās bija tās foršās izjūtas, kuru dēļ gribu tur būt. Esam arī braukuši uz koncertiem, televīzijas šoviem, piedalījušies jauniešu dienās,” uzskaita E.Gluškova.

Bērzs vietā un ceriņu dobe

Šis rudens pagastā bijis īpaši rosīgs – konkursa *Darīsim paši* projektā izveidots ceriņu dārzs, bet iemīlotā centra bērza vietā iestādīts jauns.

Visos laikos, kurus vārmenieku paaudzes atceras, centrālā vieta bijusi *pie bērza*. Bieži teikts: „tiksimies pie bērza”, „tirgosimies pie bērza”, „autobuss aties no bērza” utt.

Pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose: „Stāsts ir par bērzu, kas daudzus gadus desmitus ar savu kuplumu un lielumu priecēja pie centra diķa. Diemžēl vairākus gadus koks nīkuļoja, pamazām tam nolūza pa zaram, līdz šogad tas vairs nebija glābjams. Bet vietā iestādījām jaunu – baltmizas Himalaju bērzu. Tam būs īpaši balta miza un lielas lapas. Saudzēsim un mīlēsim to, lai arī nākamās paaudzes var norunāt tikšanos pie bērza!”

Savukārt gājēju taka pie autobusu pieturas izdaiļota ar ceriņu dārzu. „Biedrība *Vārme* to labiekārtoja konkursā *Darīsim paši*. Projektu rakstīju es, bet ideja pieder Ritai Dravniecei. Daži ceriņi jau tur auga, iestādījām vēl citus un pievienojām plāksnītes ar šķirņu raksturojumu,” saka L.Ose.

Celiņu pie autobusu pieturas tagad izdaiļo ceriņu dārzs.

Trīs spēles, trīs uzvaras

Jau trīs uzvarētas spēles Latvijas florbola 2. līgas čempionātā vīriešiem aizvadījis Vārmes klubs.

Septembra beigās sezonas pirmajā spēlē uzņemts Rīgas klubs *NND*, un vārmenieki ar 8:7 viesus tomēr pieveikuši. Komandas labā pa diviem punktiem guva Raivis Indēvics, Dāvis Ginters Bondarenko, bet pa punktam – Gvido Daniels Bondarenko, Lauris Kinstlers, Artis Urbanovičs un Jānis Larionovs. Mājinieku vārtus sargāja Kaspars Ozoliņš, ielaižot septiņus, bet atvairot 24 pretinieku metienus. Par labāko spēlētāju atzīts R.Indēvics.

Oktobrī florbolisti devušies uz divām izbraukuma spēlēm. Inčukalna sporta centrā vārmenieki stājās pretī mājinieku klubam *Coyote*, kuru uzveica ar 9:7. Šī bija īpaši sīva cīņa, jo vēl trešā perioda sākumā *Vārmei* bija mazāk punktu, taču pēdējā periodā tā spēja izdarīt septiņus precīzus metienus. Trīs padevās D.G.Bondarenko, divi – G.D.Bondarenko un R.Indēvics, bet pa vienam – Markusam Vadekaitim un Aleksim Plātam. Labākais spēlētājs bija Dāvis Ginters Bondarenko, vārtsargs K.Ozoliņš ielaida septiņus vārtus, bet atvairot 29.

Trešajā mačā Kuldīgā *Vārme* cīnījās ar Tērvetes klubu. Visu spēli spēki bija līdzīgi, bet pagarinājumā ar 6:5 uzvaru tomēr atkal izcīnīja vārmenieki. Šoreiz divus punktus guva A.Urbanovičs, pa vienam – brāļi Bondarenko, M.Vadekaitis un J.Larionovs. Vārtos Lauris Gurskis no 27 metieniem atvairot 22. Labākais spēlētājs – A.Urbanovičs.

Antra Grīnberga

Ivetas Okmanes arhīva un Lāsma Reimanes foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Grāmatas lasītāju atrod pašas

Īvandnieki reiz izteikuši vēlmi grāmatas saņemt mājās, un pagasta pārvaldes lietvede Inta Brūdere kopā ar bibliotēkas vadītāju Guntu Zingbergu to apņēmušās īstenot – kopš maija grāmatas brauc pie lasītājiem.

Sākumā abas izbraidījušas visas viensētas un pastāstījušas par šādu iespēju, tagad reizi mēnesī viņas ar grāmatām dodas vidēji pie desmit īvandniekiem. G.Zingberga stāsta, ka ļaudis par apciemojumu priecājosies, iedodot līdzīgu stādu vai ābolus, vēl kāds aicina pie kafijas aprunāties.

Rīts sākas ar dāvanām

No rīta Īvandes muižā pie durvīm redzamas kastes ar grāmatām. Pie iecjas piebrauc pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja, kura šoreiz grāmatu vešanai dod savu auto. Iepriekš braukts pat ar mazo autobusu.

Asja Lindberga Guntai Zingbergai dāvina grāmatu par Latviju

Vispirms iegriežamies Asjas Lindbergas sētā. Kundze jau viesus gaidījusi – iznākot pēc grāmatas, aicina iekšā, sēdina pie klāta galda. Kamēr vārās kafija, Asjas kundze saka – esot sagatavojusi dāvanas. No blakus istabas viņa atnes Intai pašādītas zeķes, Guntai – grāmatu par Latviju. Asjas kundzei esot divas sirdslietas: adīšana un lasīšana: „Man ir 76 gadi, daudz neko jau vairs nedaru, tāpēc lasīšanai laika pietiek. Lasītāja esmu dulla. Lieklākoties man patīk zinātniskas grāmatas, kurās atklāti dažādi noslēpumi, arī romantiska literatūra – ja varoņiem viss labi izdodas, man arī prieks. *Krimiķus* gan nelasu – nav vērts sevi uztraukt. Atceros savu pirmo grāmatu – latviešu pasakas *Bargais kungs*. Bērniņā bija daudz grāmatu, bet 1956. gadā mums dega māja un tās sadega.”

No politikas tālāk

Čaklākais lasītājs Īvandē šomēnes ir Andris Pabērzs no Upītēm: šoreiz viņš atdod sešas, bet paņem septiņas grāmatas.

Aizbraucam arī pie šī mēneša čaklākā lasītāja Andra Pabērza. Kungs smeļ: ko tad citu sadarīt, ja nelasa. „Septiņas grāmatas mēnesī izlasu mierīgi. Pensijā vēl neesmu – man ir 59 gadi, nekur nestrādāju, tikai pa dienām eju pie kaimiņiem kaut ko pagrābt vai sazāģēt, arī savā dārzā strādāju. Lasu gan pa dienu, gan pa nakti. Kādreiz līdz trijiem naktī, citreiz pat līdz rītam – tas atkarīgs no grāmatas. Vairāk patīk kriminālās grāmatas:

tur šauj, mīlējas – viss notiek. Citu hobiju vairs nav, dažreiz aizeju uz mežu sēnes sev salasīt. Vispār daru to, kas ienāk prātā. No politikas gan turos tā tālāk – ko es, trešās šķiras kolhoznieks, tur interesēšos? Tāpat nekas nemainīsies – tie paši vēži citā kultūrē. Man laukos ir daudz labāk nekā pilsētā. Viss mums te ir: reizi nedēļā atbrauc autoveikals, nopērku visu, ko vajag. Ja kaut kas nav, pasūtu uz nākamo nedēļu.”

Lasīšana kā rituāls

„Vīrs lasa detektivromānus, es kaut ko romantiskāku. Lasu arī par ceļojumiem un dzīvniekiem,” teic Edīte Narbutē (no kreisās).

Edīte Narbutē šo pakalpojumu izmanto tāpēc, ka dzīvo nomalē un automašīnas nav. „Esmu ļoti priecīga, ka mums pieved grāmatas. Vasarā lasīšanai laika neatliek, bet, kad nāk tumšie vakari, laiks ir. Mums ar vīru tas ir rituāls – vakaros, kad darbi apdarīti, tad lasām. Jaunībā, kad dzīvoju pilsētā, lasīju ļoti daudz. Vecākiem mājās bija liela bibliotēka, un nebija tādas grāmatas, kuru nebūtu izlasījis. Bet, kad atnācu uz laukiem, tam laika vairs neatlika. Man, pilsētniecei, sākot dzīvot laukos, bija liela slodze. Te dzīvoju jau 30 gadus un sākumā braukāju: uz pilsētu un atpakaļ, uz pilsētu un atpakaļ. Tagad esmu tā pieradusi, ka pilsēta man vairs nepatīk.”

Pavārgrāmatas kā romāni

Biruta Smerotkina uzskata, ka Latvijas politika ejot pa grāvjiem vien tāpat kā viņas kaķene, tāpēc par to daudz neinteresējosies.

Biruta Smerotkina ir vienīgā, kura šodien saka, lai bibliotekāre pati iedod trīs četras grāmatas pēc saviem ieskatiem: ja kaut ko nelasīšot, tāpat atdošot. Tikai piekodina, lai nav nekas par ķīmiju. Bibliotekāre iedod Ingmāra Līdakas grāmatu *Zoodārzs manā pagalmā*, un tā šķiet diezgan atbilstoša, jo Birutai sētā dzīvnieku nav maz – staigā cālīši, kas esot vēl izšķīlušies, pīles un vistas, aplokā ganās aitas un zirgs, kas esot pēdējais jūdzamais Īvandē. „Zirgs tika ņemts strādāšanai, bet nu jau znots ar tehniku visu izdara. Pēdējo reizi iejūdzām rudenī, kad vedām mājās kartupeļus.”

Īvandniece grāmatas lasot kopš bērnu dienām, pašai arī ir diezgan laba bibliotēka, bet tagad, ja divi cilvēki speciāli ved klāt, grēks būtu nelasīt. „Man iepriekšējā reizē iedeva grāmatu *Kurjers*. Tur varoņi brauc un spiego, kādu tik novāc – nu, tu zini, tur nu nebija, ko lasīt, nemaz nepabeidzu. Vismīlākās man ir pavārgrāmatas – tās varu lasīt kā romānus. Ja kāda tiešām iepatikas, varu vakarā sākt un attapties no rīta, kad jākurina plīts.”

Padomus meklē žurnālos

Dīķeniekos apciemotajam vietējos biškopjus. Skaista, liela suņa pavadībā no pagalma iznāk Inta Gūtmane, kura šeit dzīvo ar ģimeni. „Vairāk lasām mēs ar mammu. Man patīk vēsture, bet mammai – par māksliniekiem. Vēsture sāka interesēt tikai pēdējos gados – nezinu, kāpēc tā. Laikam vērtības mainās. Ņemu arī žurnālus – dēlam *Copes Lietas*, jo viņš ir liels makšķerētājs, mammai *Zintnieku, Ievas Veselību*. Žurnālos atrodam praktiski padomi, taču, ja kādreiz kaut ko nezinu, ātrāk un ērtāk ir sameklēt internetā.”

Dīķeniekos grāmatas vairāk lasot saimniece Inta Gūtmane (attēlā) un viņas mamma.

Viens otram pastāsta, ko uzzinājis

Ķeiru saimnieks Edgars: „Es skatos šovus, bet omai Ritai nepatīk – viņa lasa grāmatas. Es diezgan daudz sekoju līdzīgai politikai, bet viņa zina tikai tik, cik es pastāstu un ko dzird pa radio.” Grāmatas piedāvā Gunta Zingberga un Inta Brūdere.

Ķeiru mājās Rīta un Edgars, paņēmuši dažas grāmatas, aicina iekšā – Rīta izcepusi pīrāgus un smalkmaizītes, Edgars steidz pagatavot kafiju. Ikdienā dzīvojot divatā, bet reizēm atbraucot radi.

Edgars stāsta: „Tepat, pāri laukam, dzīvo Biruta un Jānis – ar tiem izrunājam visu dzīvi. Jau no laika gala ar kaimiņiem sadzīvojam labi. Šodien arī otra kaimiņiene Santa bija atbraukusi – vajadzēja sienu trušiem. Tā kā man nav laba redze, daudz nelasu, bet skatos un klausos, ko gudri politiķi runā. Dzīve mums te mierīga, bet, kad brauc ciemiņi, tad viens berz vienu istabu, otrs otru un domā, ko taisīt ēst. Katru viesi gribam uzņemt tā labi. Kad atbrauc māsa, viņa iet strādāt, un oma dusmīga, ka netiek līdzī.” Rīta piebilst: „Es tā nevaru: vienai pašai man ir labi, un, cik varu, tik daru, bet, ja ir palīgi, tad ir vēl sliktāk – tie nez ko padara, bet es nekā – jūtos kā *pļecka*.”

Antras Grīnbergas teksts un foto

Jaunie sāk mācīties

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatorā sākta jaunā mācību sezona. Pagājušonedēļ par zīmola veidošanu stāstīja Swedbank komunikāciju vadītāja, Latvijas Universitātes lektore Lolita Stašāne.

Kuldīgas biznesa inkubatora dalībnieki ar interesi klausās Swedbank komunikāciju vadītājas Lolitas Stašānes ieteikumus zīmolveidībā.

Mēneša beigās uz tikšanos ar ekspertiem aicināti skolēnu mācību uzņēmumu dalībnieki no V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas un Centra vidusskolas, bet novembrī sāksies biznesa skola.

Pirmsinkubācijā pašlaik iekļauti 15 topošie uzņēmēji, inkubācijā – septiņi, bet kopā ar iepriekšējo gadu dalībniekiem – 22 uzņēmumi.

ZĪMOLS – PIEDERĪBA UN KVALITĀTE

„Pasaulē, kas mulst no konkurences kņadas, zīmoli nozīmē skaidrību, pārliecību, pastāvību, statusu, piederību – visu to, kas ļauj cilvēkam pašnoteikties,” ar šādu definīciju L.Stašāne sāka lekciju. Zīmoli sākotnēji radušies gan kā piederības, gan kvalitātes zīme.

Lektore stāstīja, kādi principi jāievēro, lai taptu veiksmīgs zīmols, un rādīja ārvalstu reklāmu piemērus. Vispirms jāizveido zīmola identitāte un tēls. Identitāte ir tas, kā cilvēks sevi uztver pats, bet tēls – kā viņu uztver citi. Tie var atšķirties, bet ideālā versijā tam būtu jāsakrīt. Zīmola

identitāte jāveido atbilstoši piedāvājumam un tai jārada noteiktas emocijas. Būtiski ir formulēt zīmola mērķauditoriju – patērētāju daļu atkarībā no vērtību orientācijas, citādi iznāk ar lielgabalu šaut pa zvirbuļiem, cerot, ka kādam trāpīs.

KATRAM SAVS

L.Stašāne minēja patērētāju klasifikāciju, kas atkarīga no katras grupas vērtību sistēmas. Menedžmentā un zīmolveidībā auditorijas sadalījums esot vispārpieņemts. Tie ir: pētnieki, atklājēji, veiksmīnieki, modernie, vairākums, depresīvie un nostalgiskie. Katrai grupai savas īpatnības, un atšķiras principi, kā tām veidot reklāmu. Tika rādīti attiecīgi reklāmas piemēri.

Zīmola izveide jāsāk ar tirgus izpēti, mērķu izvirzīšanu un īstās auditorijas formulējumu, jāizpēta konkurence – vai ar tiem, kuri jau darbojas, vispār varēs sacensties. Speciāliste uzsvēra, ka arī reklāmas pamatā ir labs, konkrētai ļaužu grupai saprotams stāsts, kurā tā tiek uzrunāta personīgi un emocionāli.

Ivetas Grīniņas teksts un foto

Kam tiks Gada balva

Ar nelielām izmaiņām kategorijās arī šogad novada dome organizē konkursu Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva.

Deputāti sēdē apstiprināja gan nolikumu, gan žūriju. Konkursu pašvaldība rīko sadarbībā ar laikrakstu Kurzemnieks, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Kurzemes nodaļu, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas nodaļu, Kuldīgā pārstāvēto banku filiālēm, finanšu institūciju Altum un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatoru. Pretendentus var pieteikt šādās kategorijās: *Zaļā saimniecība, Ražotājs, Pakalpojums, Amatnieks, Tūrisma uzņēmējs, Debija, Ilgtspējīgākais uzņēmums, Mentors.* Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja vietniece Dace Šēle pastāstīja, ka par tām bijusi nopietna diskusija un tās mainītas tādēļ, lai nominēt var pēc iespējas dažādus uzņēmējus un amatniekus. Žūriju vadīs domes priekšsēde Inga Bērziņa, tajā būs arī viņas vietnieks Viktors Gotfridsons, izpilddirektora vietniece Agnese Buka, D.Šēle, Kurzemnieka redaktore Daiga Bitiniece, Kuldīgas komunālo pakalpojumu vadītājs Pēteris Gobzemis, Kuldīgas siltumtīklu vadītājs Artis Roberts, SIA RD dekors valdes locekle Anda Gutlande, z/s Jaunkalni īpašnieks Gatis Zonenbergs, kā arī uzņēmējdarbības atbalsta komisijas locekļi. Var pieteikt uzņēmumus, kuru saimnieciskā darbība notiek novadā neatkarīgi no juridiskā statusa un nozares, individuālā darba veicējus, kuri darbību reģistrējuši un strādā novadā, uzņēmumus un to struktūrvienības, kas darbojas šeit, bet reģistrētas citur, kā arī amatniekus, kuri ir fiziskas personas vai citu uzņēmumu darbinieki.

Inguna Spulniece

KONKURSA Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva 2018 ANKETA

Nominācija	Pretendents, pamatojums
Zaļā saimniecība 2018 (Ir bioloģiskās lauksaimniecības sertifikāts, tā izveidojusi ilgtspējīgu saimniekošanas praksi, gūst ienākumus no lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas un realizācijas, kā arī ir nodrošinājusi apkārtējās vides un teritorijas sakopšanu)	
Ražotājs 2018 (Uzņēmums, tai skaitā lauksaimnieciskās produkcijas ražotājs, kas veic saimnieciskās darbības modernizāciju, jaunu produktu, pakalpojumu ieviešanu, palielinājis eksportu vai apguvis jaunus tirgus, ir pozitīvs uzņēmuma tēls un reputācija)	
Pakalpojums 2018 (Pretendents, tai skaitā tirdzniecības uzņēmums, sniedz kvalitatīvus pakalpojumus (sadzīves, veselības, skaistumkopšanas, sporta, atpūtas, medicīnas, lauksaimniecības, transporta, servisa pakalpojumi u.c.) un guvis pozitīvas klientu atsauksmes)	
Amatnieks 2018 (Mikrouzņēmumi, individuālie komersanti, amatnieki, mājražotāji un/vai ģimenes uzņēmumi, kas rūpējas par savu, piemēram, ražošanas, amata tradīciju uzturēšanu, produkcija ir pieejama gatartigos un/vai veikalos, ir pozitīva reputācija)	
Tūrisma uzņēmējs 2018 (Uzņēmums, kas veicina tūrisma attīstību novadā vai arī radījis atpazīstamu un unikālu tūrisma produktu, ieņēmis stabilu nišu tūrisma jomā, sniedz kvalitatīvus pakalpojumus, veicinot tūrisma nozares attīstību)	
Debija 2018 (Uzņēmums, kas savu saimniecisko darbību veic ne ilgāk kā divus gadus, ir vērojama pozitīva izaugsme saimnieciskajā darbībā, un produkts/ pakalpojums ir pieejams vismaz vietējā tirgū)	
Ilgtspējīgākais uzņēmums 2018 (Uzņēmums ar vismaz 20 gadu darbības pieredzi)	
Mentors 2018 (Pretendents, kas papildus uzņēmējdarbībai sniedz būtisku ieguldījumu novada attīstībā, veicina sabiedrības, t.sk. jauniešu, interesi par uzņēmējdarbību, kā arī īsteno pasākumus, kas pozitīvi ietekmē novada un reģiona ekonomisko izaugsmi)	

Ja vēlaties piedalīties pārsteiguma balvas izlozē, lūdzu, sniedziet informāciju par sevi:

Vārds, uzvārds _____ Tālrunis vai e-pasts _____

Līdz 25. oktobrim anketu ievietot tām paredzētās kastēs – Kuldīgas novada pašvaldības klientu apkalpošanas centrā Baznīcas ielā 1; jebkurā novada pašvaldības pagasta pārvaldē; lielveikalos: *Supernetto* Piltēnes ielā 27, *Elvi* Gravas ielā 1; Rūtas Eglītes ģimenes ārsta praksē Smilšu ielā 22; laikraksta *Kurzemnieks* redakcijā 1905. gada ielā 19. Anketu var aizpildīt arī www.kuldiga.lv.

SARUNA AR JUBILĀRU

Ģimene un teātris

„Kad uznāk lielā sapņošanas kāre, nopērku loterijas biļeti. Bet, ja runā nopietni, man vēl jāmacās sapņot un priecāties par pārsteigumiem,” saka padurnieks Māris Bauers, kuram 17. oktobrī apritēja 35 gadi.

Mārim nešķiet, ka dzimšanas dienā kas būtisks dzīvē notiek, tādēļ skaitlīm, kas ik rudenī mainās, īpašu uzmanību nepievēršot. Viņa sacīto apliecina arī tas, ka pēc jautājuma, cik gadu ir šogad, Māris ķeras pie kalkulatora un no 2018 atņem dzimšanas gadu. Kā pats smeļ – drošs paliek nedrošs, lai nekļūdoties.

IZMĀCĀS PAR PAVĀRU

Māra dzimtā puse ir Balvi, viņš mācījies Tilžas internātskolā: „Tikai brīvlaikos aizbraucu uz mājām pie vecākiem vai pie vecmamma, bet pamatā dzīve pagāja skolā. Tur arī ielikti pamati par dzīves uztveri, esmu izveidojies tāds, kāds esmu.” Ģimenē bijuši četri bērni, un internātskolā bez viņa mācījies arī brālis un viena māsa.

Pēc pamatskolas mazliet pastrādājis kādā ģimenes uzņēmumā – remontējis mēbeles, bet pēc tam Rankas arodividusskolā izmācījies par pavāru. Tā kā ēst gatavošana

pie sirds nav gājusi, atgriezies iepriekšējā darbavietā, kur nostrādājis 15 gadus. Iemācījies taisīt mēbeles, vēlāk arī tirgojis.

KO UZBĀŽAS?

Aptuveni pirms pieciem gadiem Māris pārcēlies uz Paduri un strādā Kuldīgas veikalā *Kurši* par pārdevēju. Mīlestība esot atvedusi uz šejieni, jo iepazinies ar dzīvesbiedri Indru Visocku. *Draugiem.lv* reklamējis mēbeles, sūtījis piedāvājumus arī viņai, un vienā reizē Indra pajautājusi, ko te uzbāžas ar savām mēbelēm. Tā sarakste turpinājusies, līdz Māris atbraucis uz balli Deksnē un iepazinūšies tuvāk.

Ja nu bērniībā Mārim kā trūcis, tad tā bijusi ģimenes izjūta, un, iespējams, tieši tādēļ paša veidotā ģimene esot vislielākā vērtība. Abiem ar Indru ir meita Rūta un nepilnu gadu vecais dēls Rūdolfis. Tā kā bērni vēl mazi, dienas kārtība un vaļasprieki pakārtoti viņu vajadzībām, un visiem

patīk laiku pavadīt kopā.

IZDŽĪVO DAŽĀDAS LOMAS

Mārim ir vairāki vaļasprieki: patīk rosīties mazdārziņā, spēlēt un skatīties teātri un piedalīties Indras organizētajos pasākumos. Ļoti labi, ka var atbalstīt dzīvesbiedres idejas, piemēram, autoorientēšanās sacīkstes *Dullā maijvabole* vai siena talku, kāda šogad rīkota Padurē. Pašam plānot un organizēt nepatīk, bet būt par atbalstošu plecu esot viņam piemēroti.

Teātri Māris spēlē režisores Daces Priedes vadītajā Kuldīgas amatier-teātrī. A.Čehova lugā *Lācis* viņa loma ir kalps, bet topošajā izrādē *Sniegs* – uzdzīvotājs Miks. „Teātrī var iejusties cita ādā un izdzīvot dažādas lomas. Arī uzvesties tā, kā dzīvē nekad neuzdrīkstētos,” atzīst Māris.

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

Mārim Baueram vislielākā vērtība ir ģimene. Kopā ar dzīvesbiedri Indru, meitu Rūtu un dēlu Rūdolfu – siena talkā.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 10. līdz 17. oktobrim piedzimušas desmit meitenītes un pieci puikas.

Vienai meitenītei vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Anete, Gerda, Katrīna, Elizabete, Madara, Ieva, Paula, Adelīna, Lusija Adrija, Edvards, Matīss, Martins, Niks, Linards.

Beidzot puika

Biruta Trivola un Gatis Frīdenbergs no Talsiem 14. oktobrī sagaidījuši dēliņu Linardu. Vārdu izdomājis tētis. „Patiesībā tas bija paredzēts otrajam bērniņam, bet toreiz piedzima meitenīte,” atzīst Biruta. Mājās mazo brāli gaida divas māsas: divus gadus vecā Linda un trīsgadniece Līga. Ar

trim bērniem nebūšot viegli, taču būšot labi, saka mamma. Linards piedzimis 4250 g smags un 55 cm garš.

VĀRDU DOD ABI

Laura Vieško un Āris Vizums no Brocēniem 16. oktobrī sagaidījuši meitiņu. Viņa nosaukta par Lusiju Adriju. Mamma stāsta, ka vienu vārdu devusi viņa, otru – tētis. Mājās mazo gaida 12 gadus vecais brālis Artis, kurš mammai būšot liels palīgs. Meitenīte

piedzimusi 2870 g smaga un 50 cm gara.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

VAĻASPRIEKŠ

Sarunas un patika pret rokdarbiem

„Mēs šeit esam īstajā vietā,” tā par sevi saka Kurmāles pagasta Vilgāles rokdarbu pulciņa dalībnieces.

AR DABAS MATERIĀLIEM

Pulciņa vadītāja Benita Sedoliņa stāsta: „Pirms septiņiem gadiem biju ekskursijā uz Dundagu, un tur mākslas skolā ieraudzīju vienu dekoru. Tajā brīdī man piedāvāja, vai negribu vadīt pulciņu, jo man ir floristes sertifikāts. Parunāju ar cilvēkiem, kuri varētu šeit nākt. Pirmie darbi vēl aizvien rotā pagasta pārvaldes telpas.”

Viens no tiem tapis, iedvesmojoties no fotogrāfijas. B.Sedoliņa stāsta: „Valda Celma grāmatā *Latvju raksts un zīmes* ir dažādas fotogrāfijas. Ieraudzīju dzelzs laikmeta saktu. Uzņēmām to lielu, izdomājām krāsas un uzlīmējām sēklas. Daudzi domā, ka tas ir gobelēns, bet tas ir darināts no dažādām sēklām.”

Bijušas gan rakstainu cimdu, gan zeķu, rotu un mauču izstādes. Vasarā pulciņa darbi rotāja telpas Vilgāles estrādē. „Materiālus lielākoties pārkam pašas, pagasta pārvalde mūs atbalsta ar telpu, papīru, šķērēm un līmi.”

Idejas iesakot gan vadītāja, gan visi citi: „Mēs te līmējam, adām un tamborējam. Neviena īsti nav tamborētāja – atceros, ka grāmatās skatījāmies, kā tas īsti jādara. Iesākām ar grūtāko – tamborētu sniegpārslu uz Ziemassvētkiem. Tagad esam uzadijušas arī tautiskās zeķes Vilgāles deju kolektīvam. Pēc katra darba ir liels gandarījums.”

„NĀKAM AR PRIEKU”

Pulciņa dalībniece Iveta Stebule stāsta:

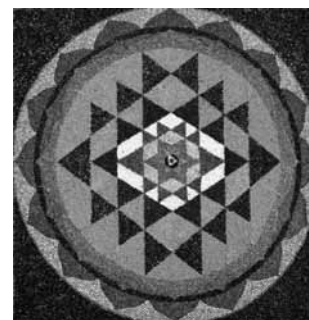
Vilgāles rokdarbu pulciņš tiekas katru otrdienu, pirms izstādēm – biežāk. Attēlā: Iveta Stebule, Iraīda Šulce, Benita Sedoliņa, Liene Braunfelde.

„Par šo pulciņu izlasīju avīzē. Domāju, ka jāatnāk, paskatījos, kolektīvs uzrunāja un iepatikās. Tā uz Vilgāli braukāju no Uptīskalna. Esmu iemācījiesies to, ko dzīvē noteikti nebūtu apgūvusi.”

Iraīda Šulce uz šīs sezonas pirmo nodarbību ieradusies ar pilnu bagāžnieku dažādiem dabas materiāliem: „Rokdarbi man vienmēr patikuši. Te man ir domubiedri, ar kuriem kopā mācīties ko jaunu. Patīk darīt sev, ģimenei un varbūt kādam ko uzdāvināt.” Arī Lienei Braunfeldei patīk rokdarbus darināt, un kopā ar citiem esot jautrāk.

B.Sedoliņa turpina: „Esam draudzīgs kolektīvs: varam pasmieties gan par sevi, gan otru. Te vienmēr valda pozitīvs noskaņojums. Šī ir kā

Viens no pirmajiem darbiem veidots no sēklām. Tas rotā Kurmāles pagasta pārvaldi un ir tapis pēc Valda Celma grāmatas *Latvju raksts un zīmes*.

terapija. Ja rodas kāds defekts, padarām to par efektu. Vēl jāpiemin rokdarbnieces Dzintra Reinholde, Gaisma Vicinska, Ruta Kirhnere un Dace Gulbe. Materiālus sagādā arī Skaidrīte Matroze un Ārija Būmeistere. Aicinām arī citus gribētājus.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

No dzīves iestādē – tuvāk citiem cilvēkiem

Labklājības ministrijas sociālo pakalpojumu attīstības padome šomēnes apstiprinājusi Kurzemes plānošanas reģiona deinstitutionalizācijas (DI) plānu līdz 2020. gadam. Tagad pašvaldības var turpināt pilnveidot sabiedrībā balstītus sociālos pakalpojumus un sākt veidot dienas centrus, darbnīcas, grupu dzīvokļus u.tml. infrastruktūru.

Jau kopš 2015. gada tika izvērtēti cilvēki ar garīgiem traucējumiem, kuri dzīvo gan ģimenēs, gan pensionātos, bērnunamu audzēkņi un bērni ar funkcionāliem traucējumiem, kuri dzīvo ģimenēs. Iesaistīšanās DI ir brīvprātīga. Pirms plāna apstiprināšanas tika noskaidrots, kāds atbalsts katram vajadzīgs un kas jādara, lai to saņemtu tuvāk dzīvesvietai.

ARĪ KULDĪGAS UN SKRUNDAS NOVADĀ

No Eiropas Sociālā fonda un valsts budžeta šajā procesā tiks ieguldīti 6,6 miljoni eiro, lai visās 20 Kurzemes pašvaldībās pilnveidotu sabiedrībā balstītus sociālos pakalpojumus un par tiem samaksātu. Savukārt 7,3 miljoni eiro no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), valsts un pašvaldību naudas paredzēti infrastruktūras uzlabošanai. 11 Kurzemes pašvaldībās: Aizputes, Dundagas, Kuldīgas, Priekules, Rucavas, Saldus, Skrundas, Talsu un Ventspils novadā, kā arī Liepājā un Ventpilī.

JĀATCERAS, KAS SVARĪGĀK

Skaidro Kurzemes plānošanas reģiona projekta *Kurzeme visiem* vadītāja Inga Kalniņa: „Plāna izstrādē sadarbojamies ar visām pašvaldībām, lai pakalpojumi labāk atbilstu iedzīvotāju vajadzībām. Arī turpmāk būs atbalsts pašvaldībām, lai mazāk kļūtu to bērnu un pieaugušo, kuriem jādzīvo iestādēs, lai to skaitā 29 cilvēki ar garīgiem traucējumiem no valsts sociālās aprūpes centra *Kurzeme* sāktu dzīvi pašvaldībā. Tāpat turpināsim darbu, lai Kurzēmē 288 bērni ar funkcionāliem traucējumiem un 350 cilvēki ar garīgiem traucējumiem saņemtu pakalpojumus tuvāk dzīvesvietai.” Speciāliste uzsver: jaunizveidotajās iestādēs nevajadzētu būt tādām pazīmēm, ka iestāžu nosacījumi kļūst svarīgāki par cilvēka vajadzībām.

Latvijā gandrīz 22 tūkstošiem cilvēku ar garīgiem traucējumiem ir 1. vai 2. grupas invaliditāte. Stereotipu dēļ viņu iekļaušanās sabiedrībā ir ļoti ierobežota. Lai izskaidrotu šī procesa nozīmību un iespējas, Labklājības ministrija sākusī informēšanas kampaņu *Cilvēks, nevis diagnoze*. Plašāk: www.cilveksnevisdiagnoze.lv.

DI plānā iecerēts

Kuldīgas novadā:

- veidot dienas centru ar atbalsta aprūpi desmit cilvēkiem, kuriem ir smagi garīgi traucējumi, 30 cilvēkiem – bez atbalsta aprūpes;
- atvērt darbnīcas 30 cilvēkiem;
- izveidot bērnu dienas aprūpes centru 29 cilvēkiem.

No ES fondiem tam paredzēts **miljons un 362 838 eiro**.

Skrundas novadā:

- pakalpojumus saņems 17 no 62 novada cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem;
- iecerēts dienas centrs cilvēkiem bez atbalsta aprūpes;
- grupas dzīvoklis ar sociālo aprūpi un bez tās;
- speciālas darbnīcas;
- līdz šim izvērtēti septiņi no 17 bērniem ar invaliditāti, kuriem plānots saņemt pieprasītos pakalpojumus.

ES fondu investīcijas – **152 tūkstoši eiro**.

Kurzemes plānošanas reģiona DI plāns

Tas ir attīstības plānošanas dokuments, kurā pašvaldībās noteikta konkrēta rīcība, lai cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem, bērniem ar funkcionāliem traucējumiem un bērniem sociālās aprūpes centros radītu tādu vidi, kas novērstu viņu nonākšanu iestādēs, tā vietā sniedzot pakalpojumus.

DI plāno un ievieš Kurzemes plānošanas reģions projektā *Kurzeme visiem* kopā ar pašvaldībām, bērnu sociālās aprūpes centriem un valsts sociālās aprūpes centru *Kurzeme*.

Valsts mērogā to koordinē Labklājības ministrija.

Kurzēmē plānots

Ieguldīt gandrīz 14 miljonus eiro no Eiropas Savienības fondiem, valsts un pašvaldību budžeta.

Tiks uzlaboti sabiedrībā balstīti sociālie pakalpojumi un 11 pašvaldībās (tostarp Kuldīgā un Skrundā) veidota infrastruktūra.

DI plāns ir nozīmīgs visiem, jo ļaus būt par soli tuvāk tam, lai ikviens var sabiedrībā dzīvot, cik iespējams, pilnvērtīgi.

KAS IR DEINSTITUCIONALIZĀCIJA (DI)? KĀDAS PĀRMAIŅAS GAIDĀMAS?

Tā paredz cilvēkus ar garīgiem traucējumiem iekļaut sabiedrībā un iesaistīt darbā, tā veicinot viņu patstāvību un neatkarību.

Tiek radīts plašs pakalpojumu klāsts, lai arī bērni, kuri dzīvo aprūpes centros, varētu augt ģimeniskā vidē, bet bērni ar funkcionāliem traucējumiem saņemtu sociālo aprūpi un rehabilitāciju savā pašvaldībā.

DI mērķis ir arī mainīt sabiedrības attieksmi pret iestādēs mītošajiem.

KAS IR SABIEDRĪBĀ BALSTĪTI SOCIĀLIE PAKALPOJUMI?

Tie ir grupu mājas, specializētas darbnīcas, dienas aprūpes centri, sociālo mentoru pakalpojumi, atbalsta grupas u.c.

Sistēmas maiņa un pilnveide sniegs atbalstu tiem, kuriem ir ierobežota spēja sevi aprūpēt, lai viņi var dzīvot mājās vai ģimenē, palīdzību saņemot parastā mājoklī vai grupu mājā. Tas novērsīs to, ka jāpārceļas uz dzīvi ilgstošas aprūpes centros, jo tuvinieki nespēj viņus diendienā aprūpēt.

Latvija līdzās Lietuvai un Igaunijai ir viena no tām Eiropas valstīm, kurā šāda sistēma vēl pilnībā nav ieviesta.

KAS IR CILVĒKI AR GARĪGA RAKSTURA TRAUCĒJUMIEM (GRT)?

Garīga rakstura traucējumi (GRT) ir psihiska saslimšana vai garīgās (intelektuālās) attīstības traucējumi, kas ierobežo spējas strādāt un sevi aprūpēt, kā arī apgrūtina iekļaušanos sabiedrībā. GRT ir, piemēram, autisms un Dauna sindroms, arī šizofrēnija, depresija, veģetatīvā distonija, anoreksija u.c.

KURUS CILVĒKUS PĀRMAIŅAS SKARS?

Sabiedrībā palīdzēs iekļauties tiem, kuriem ir 1. vai 2. grupas invaliditāte. Pārmaiņas paredzētas tam, lai cilvēki ar GRT, kuri vēl dzīvo sabiedrībā, nenokļūtu ilgstošas aprūpes iestādēs, kā arī tam, lai tie, kuri dzīvo pensionātā, varētu to pamest un sākt neatkarīgu dzīvi, ja paši to vēlas. Iesaistīšanās DI ir brīvprātīga.

Palīdzība domāta arī bērniem ārpusģimenes aprūpē un bērniem ar funkcionāliem traucējumiem, kuri dzīvo ģimenēs.

KO IECERĒTS SASNIEGT?

Patlaban 21 992 pilngadīgiem iedzīvotājiem 1. vai 2. grupas invaliditāte ir GRT dēļ. 4496 atrodas ilgstošas aprūpes iestādēs, kur iespēja noteikt savu dzīvi ir ļoti ierobežota. Paredzēts sabiedrībā balstītu pakalpojumu īpatsvaru būtiski palielināt gan ģeogrāfiski, gan saturiski, bet aprūpi iestādēs – samazināt. Projektu sākot, no visiem cilvēkiem ar GRT, kuriem saņemti pakalpojumi, 20% saņēma sabiedrībā balstītus pakalpojumus, bet 80% dzīvoja pensionātos. Līdz 2023. gadam šim īpatsvaram jābūt 45% pret 55%.

Cilvēkiem ar GRT būs plašāka iespēja mācīties Sociālās integrācijas valsts aģentūrā – piecās tālākizglītības programmās, kā arī 35 prasmju apguves programmās, kas palīdzēs atrast darbu.

Pieņemot darbā cilvēkus ar GRT, uzņēmēji kļūst sociāli atbildīgi, bet arī saņem dažādu valsts atbalstu. Viens no zināmākajiem Nodarbinātības valsts aģentūras piedāvājumiem ir subsidētas darba vietas cilvēkiem ar invaliditāti. Tas ļauj darba devējam saņemt finansiālu atbalstu darbinieka un darba vadītāja mēneša algai, darba vietas pielāgošanai, kā arī ergoterapeita, surdotulka un atbalsta personu pakalpojumiem.

KĀDĒĻ DI VAJADZĪGA?

Tā veido veselīgu, mūsdienīgu sabiedrību, aicina uz ikvienu raudzīties līdzvērtīgi, neierobežojot pašnoteikšanās tiesības. Vairumā attīstīto valstu līdzīga sistēma jau izveidota un ir efektīva. Latvijā sabiedrības attieksmi vēl arvien raksturo mītos balstīti aizspriedumi par citu cilvēku spēju sekmīgi iekļauties ikdienas dzīvē un darba tirgū.

CIK ILGĀ LAIKĀ JĀIEVIEŠ?

DI sāka 2015. gadā, to paredzēts pabeigt 2023. gadā.

KAS FINANSĒ?

Projektu atbalsta ES struktūrfondi. Kopumā atvēlēts ap 91 miljonu eiro. Pašvaldības, kas tajā nepiedalās, ES naudu nesaņems, tādējādi sociālajiem pakalpojumiem izmantos tikai savus vai citus resursus.

PĀRDOD

AUDI 80, 1991, TA. Tālr. 28205217.

VOLVO V40, dīzēlis. Tālr. 29428876.

VW PASSAT, TA 30.05.2019., 350 eiro. Tālr. 29338481.

Mazlietotu hidromasāžas **DUŠKABĪNI**. Tālr. 28615836.

Piena **SEPERATORU** (lietotu). Tālr. 26465021.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žālūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

TŪJAS, SKUJENUS, dekoratīvus **KOKUS**. Tālr. 26516332.

AUZAS, rudzus, miežus, kviešus. Tālr. 29560864.

Bioloģiski audzētu **GOVI, TELI**. Tālr. 26545124.

Par simbolisku samaksu pārdod līdz 23 **AITĀM**. Tālr. 26239404.

TĪTARUS, JĒRUS, KAZAS. Tālr. 26545124.

SIVĒNUS. Tālr. 28840843.

Sausu, skaldītu **MALKU** maisos. Skaldītu meža malku kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Ar piegādi – sausu, skaldītu **MALKU** maisos, 2,50 eiro/gab. Tālr. 29472837.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

VAJADZĪGI

SIA *Bērzi plus* (41202008941) ilgstošai sadarbībai aicina pieteikties **ZĀĢERU BRIGĀDI** krūmu apauguma novākšanai no laukiem un grāvjiem. Tālr. 26458900.

IK *Login* (41202025528) – **PALĪGSTRĀDNIKI** mežā. Maksā katru dienu. Tālr. 28484045.

Meklē **SLAUCĒJU**, kūts strādnieku utt. Sīkāk pa tālr. 63352232, Emīlija Kolna.

ZOOBIRŽA

Mīļš **KUCĒNS** meklē sev jaunas mājas un gādīgus saimniekus. Tālr. 27271823.

Pusotru mēnesi veci **KUCĒNI** meklē gudrus un labus saimniekus. Tālr. 63323426.

IZIRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI**, malkas apkure. Tālr. 28918741.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *Valinda* – **MĀJLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Par augstām cenām iepērk arī gaļas šķirnes lopus eksportam. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BULĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS** un inventāru. Tālr. 26104984.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Oša, ozola, bērza **ZĀĢBALĶUS, MALKU**. Tālr. 29428876.

3 m **MALKU**. Tālr. 28318706.

ATĀLUS pļaušanai. Tālr. 29179992.

ĀBOLUS sulai, transports, no 500 kg. Sīkāk pa tālr. 24914134.

Visu veidu **PUPIŅAS**, žāvētus ābolus un ķiplokus. Tālr. 29765478, 28361292.

Sudraba un zelta **ROTAS, MONĒTAS**, galda piederumus utt. Tālr. 29621515.

Veco **PAPĪRNAUDU, MONĒTAS**, saktas, figūriņas, apbalvojumus. Tālr. 26499892.

RAGUS. Tālr. 22048516.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma** un **sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Jaunumi arī portālā
www.kurzemnieks.lv/

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sīkaka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, 95. koda kursus Pētera ielā 5, Kuldīgā. Tālr. 26120089.

Jauns **ZIEMAS RIEPU PIEVEDUMS**. Montējam līdz 22.00, juraauto.lv, tālr. 26669624, 29242556.

Brīvdienu māja *Raxti* Kuldīgā **PIEDĀVĀ TELPAS** svinīgiem pasākumiem, semināriem līdz 40 personām. Nodrošināsim jūs ar siltām telpām un aprīkojumu. Vairāk informācija pa tālr. 29505958 vai e-pastā: info@raxti.lv.

90 dienu izaicinājums **LIEKAJEM KILOGRAMIEM!** Grupas tikšanās un tematiskās nodarbības reizi nedēļā. Pieteikties pie veselīgā dzīvesveida treneres Žanetes Gravas, tālr. 26038991.

FRANČU VALODAS kursi. Sākums oktobrī. Tālr. 28384644.

MAINĀM JUNTUS. Fasādes un citi darbi. Materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

SILTINĀM ēku ārējo gaisa spraugas un bēniņus. Tālr. 28445867.

SANTEHNIKAS pakalpojumi. Tālr. 28244700.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Energoparks* tīra **APAUGUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Pārvietojamā **LENTZĀGA** pakalpojumi. Tālr. 26445292.

SPIEŽ SULU. Tālr. 29653166.

IZSPIEDĪSIM, PASTERIZĒSIM sulu no jūsu āboliem, bumbieriem un ogām. Tālr. 29497262.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Piegādājam ceļa **GRANTI, SMILTI** līdz 26 t kravā. Tālr. 29185228.

SIA **LATEIRA**

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz **noformēt dokumentus,**
- **veic cirsma iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.**

Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

LĪDZJŪTĪBAS

*Nem mūsu mīlestību, lai tev nesalst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.*

/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Alīnai, tēvu mūžībā aizvadot.

VP KRP Kuldīgas iecirkņa kolēģi

Man nogura dvēselīte

Šai zemē dzīvojot

Dod, Dieviņi, vieglu dusu

Baltā smilšu kalniņā.

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Inesei Ozoliņai un tuviniekiem, tēti mūžībā pavadot.

Skrundas novada pašvaldība

Mūsu māja nepaliek tukša

Tur tauriņi ziemo.

/V.Belševica./

Visdziļākā līdzjūtība Agatei Hartmanei, no vectēva atvadoties.

TDA Venta

Un atmiņas ziedēs ap viņu

Baltas kā ābeles.

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Pommeru, no sievas atvadoties.

Kluba *Taka* biedri

Tavs mūžs kā dziesma izdziedāts,

Kā krāsains dzīpars izadīts.

Ar rūpēm, raizēm nodzīvots

Nu Zemes mātes klēpim dots.

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Arnoldam Gotfridsonam, no brāļa atvadoties.

Kuldīgas novada politiski represēto biedrība

Reizēm pienāk diena, nelūgta un skarba,

Kad dziļi, dziļi daudzim sirdis sāp.

/O.Skuja./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Arnoldam Gotfridsonam, no brāļa atvadoties.

Kaimiņi

*Katrs sava liktens ziņā,
Viens vien mūžs mums katram dots.*

/D.Avotiņa./

Mūsu līdzjūtība Gotfridsonu ģimenei, JĀNI pavadot.

Kalandu ģimene

*Ir pēdējais mūža cēliens beidzies,
Ar dzērvju kāsi uz debesīm steidzies.*

/V.Kokle-Līviņa./

Pa krāsainām rudens lapām piebīrušo taku, izvadot JĀNI GOTFRIDSONU pēdējā gaitā, skumstam un izsakām līdzjūtību Inesei, Aivai, Agrim un pārējiem tuviniekiem.

Strujeviči

Un pēkšņi iestājas klusums,

Un pēkšņi apstājas laiks.

/E.Sudmale./

Skumjajā brīdī esam kopā ar Skaidrīti un viņas ģimeni, brāļi zaudējot.

Ansamblis *Atvasara*

Tu, mīļo tēt, nu projām aizej klusi

Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.

/V.Grēviņš./

Skumju brīdī esam kopā ar skolotāju Ivetu Labunsku, tēti mūžībā pavadot.

Skrundas vidusskolas 4.b klases skolēni un vecāki

Ne tavi solji skan, ne balss,

Kaut velti – sirds arvien vēl gaida.

/J.Silazars./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ivetai Labunskai, tēvu mūžībā pavadot

Skrundas vidusskolas skolotāji

Aicinām uz vērienīgiem kultūras notikumiem Liepājā!

❖ **21. oktobrī 18.00** koncertzālē *Lielais dzintars* levas Akurateres un Jura Kulakova 60 gadu jubilejas koncerts **Gandrīz tautasdziesma**, ielūdž grupa „Pērkons” un draugi.

❖ **30. oktobrī 19.00** koncertzālē *Lielais dzintars* pasaules mūziklu melodiju koncerts **Sounds of the Music** (Inese Kučinska, Edgars Pujāts, Gints Andžāns, Ērika Eglīja, Ieva Puķe, Ģirts Rāviņš, Liga Zelģe, Uldis Siliņš, simfoniskais orķestris).

❖ **25. novembrī 18.00** koncertzālē *Lielais dzintars* jubilejas koncerts **„Menuetam” – 50, Latvijai – 100.**

❖ **26. decembrī 14.00 un 18.00** koncertzālē *Lielais dzintars* Ulda Marhileviča **Ziemassvētku koncerts.**

❖ **27. decembrī 19.00** Liepājas olimpiskā centra arēnā **TV3 Jaungada šovs** Prieks kopā būt ar Dziedi ar zvaigzni, Dejo ar zvaigzni, Koru karu, Izklusies redzēts un X faktora dalībniekiem.

❖ **9. februārī 19.00** Liepājas olimpiskā centra arēnā izrāde **Tobāgo!** (Mārcis Maņjakovs, Aija Dzērve, Jānis Paukštello, Madara Botmane, Juris Kalniņš, Katrine Pasternaka, Olga Dreģe, Indra Briķe, Varis Vētra u.c.).

Biljetes *Bīlešu paradīzes* kasēs.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

SEN

Kuldīgas aizsargu orķestris

Jaunnodibinātais 14. Kuldīgas aizsargu pulka orķestris atradis par iespējamu ārpus savas organizācijas par mērenu atlīdzību apkalpot arī apkārtējo privāto biedrību un organizāciju vajadzības pēc orķestra viņu izrīkojumos un citur. Pēc spēlēšanas saviesīgā dzīvē orķestris no 10 līdz 18 vīru sastāvā pēc vēlēšanās var dot izrīkojumā arī lielāku jeb mazāku koncertu. Aizsargi cer, ka sabiedrība viņu pasākumu atbalstīs un ar aicinājumiem palīdzēs aizsargu pulkam uzturēt visiem nepieciešamu labu orķestri.

Kuldīgas Vēstis pirms 90 gadiem

JOKI

Ceļu policists: – Iepūtiet trubiņā!
Vadītājs: – Nevaru, slimoju ar astmu.
– Labi, tad veiksime asins analīzes.
– Arī nedrīkst. Man ir asins neregulācija.
– Vismaz paiet pa to līniju varat?
– Nevaru, esmu dzēris.

Skolotāja:
– Tagad es jums pierādīšu Pitagora teorēmu.
Pēterītis no pēdējā sola:
– Necentieties, skolotāj, mēs jums tāpat noticēsim!

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 19. OKTOBRĪ

Dienas garums – 10 st. 06 min.
Saulē lec 8.05, riet 18.11.

Naktī +6°...+8°

R Z A
D
2 m/s

Dienā +8°...+12°

R Z A
D
1-2 m/s

RĪT, 20. OKTOBRĪ

Dienas garums – 10 st. 02 min.
Saulē lec 8.07, riet 18.09.

Naktī +3°...+5°

R Z A
D
3 m/s

Dienā +6°...+11°

R Z A
D
2-3 m/s

PARĪT, 21. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 57 min.
Saulē lec 8.09, riet 18.06.

Naktī +3°...+5°

R Z A
D
2-3 m/s

Dienā +6°...+11°

R Z A
D
2-3 m/s

ĪSTĀIS BRĪDIS

PIRKT

HAVEK LED PROŽEKTORS AR SENSORU 20W
€1149 ~~€2430~~ -53%

LED PROŽEKTORS 10 W
€295 ~~€690~~ -57%

cerSanit KOMPAKTPODS MERIDA AR VĀKU, HORIZONTĀLS IZVADS
€5499 ~~€8889~~ -38%

AKCIJA SPĒKĀ: 11.10. – 21.10.2018.

BN Kurši ĪSTIE BŪVMATERIĀLI

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIENES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA VERTEX
pērk meža īpašumus, cirsmas un augošus kokus par visaugstākajām cenām.
Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha.

Izgatavojam meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, palīdzam sakārtot visu veidu dokumentāciju. Garantējam profesionālu un godīgu attieksmi. Samaksa līguma slēgšanas brīdī.

Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919, rakstiet: info@lmu.lv!

KUREKSS

PĒRK

- cirsmas
- mežu īpašumā
- skujkoku zāgbalkus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKŠAS ZĀGBALĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbalki: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

Par SPORTA PASĀKUMIEM, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

KONKURSS

Kurš būs Gada sporta skolotājs?

Līdz 12. novembrim izglītības pārvaldes, vispārējās un profesionālās skolas aicinātas savus sporta pedagogus pieteikt Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) konkursam *Gada sporta skolotājs 2018*.

Dalību var pieteikt arī paši pedagogi. Pieteikums jāaizpilda vietnē <https://ej.uz/sportaskolotajs2018>.

Vērtēšanas komisijā ir IZM pārstāvji, pieredzes bagāti pedagogi, sportisti un citi nozares speciālisti. Konkurss norit divās kārtās. Pirmajā vērtēs pretendentu pieteikumus. Seši dalībnieki ar lielāko punktu skaitu tiks izvirzīti otrajai kārtai, kurā žūrija vērtēs skolotāju prasmes, vadot sporta stundu Rīgas Valsts vācu ģimnāzijā.

Balva *Gada sporta skolotājs* ir viena kategorija ceremonijā *Latvijas Gada balva sportā*.

Inta Jansone

LOGI UN DURVIS Rudens atlaides logiem līdz 40% Akcija līdz 31.10.2018.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

Seko mums:

Kurzemnieks
www.kurzemnieks.lv
jaunais_kurzemnieks
@kurzemnieks_K

Kalendārs 2019. gadam!

Pagaidām tikai Kurzemnieka redakcijā, Kuldīgā, 1905. gada ielā 19.

2,50 eiro cena

OKTOBRA ERUDĪTS

Kurā pilsētā 1776. gada 4. jūlijā pieņemta ASV Neatkarības deklarācija?

Atbildes līdz 22. oktobra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: 1991. gada 29. augustā pēc Latvijas neatkarības atgūšanas pirmo ārvalstu vēstniecību atvēra Zviedrijā.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs un Ingars Neimanis.